

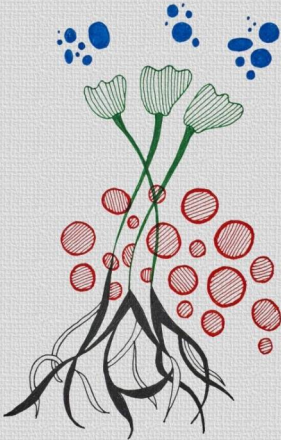


[www.ekolomasom.com](http://www.ekolomasom.com)

মাহেকীয়া ই- আলোচনী

# কথা-কাকত

◆ চতুর্থ বছর, নবম সংখ্যা, জুন, ২০২৪ ◆



# কথা-কাঞ্চন



মাহেকীয়া ই-মালোচনী  
চতুর্থ বছৰ, নৱম সংখ্যা  
প্ৰকাশ কালঃ জুন, ২০২৪  
[www.ekolomasom.com](http://www.ekolomasom.com)

## কথা-কাঞ্চনৰ নেপথ্যতঃ

### উপদেষ্টা মণ্ডলীঃ

সত্যেন্দ্ৰ বৰদলৈ, কুশল দত্ত

### সম্পাদকঃ

পাপৰি দত্ত

### সম্পাদনা সমিতিঃ

জিতা ফুকন, বৰ্ণা শৰ্মা দেৱচৌধুৰী, ড° চয়নিকা  
শইকীয়া, ড° ময়ূৰী শইকীয়া, পৰী পাববিন, ডা°  
বিতী কৌশিক, মৌচুমী বৰি

### কাৰিকৰী বিভাগঃ

পাপৰি দত্ত, কাকলি বৰা

### ছভিয়েল মেডিয়াঃ

অবিনাশ শৰ্মা

### বিশেষ কৃতজ্ঞতাঃ

খনিন্দ্র ভূষণ মহন্ত, অনুপম হাতীমুৰীয়া, অন্তৰীক্ষা  
চেতিয়া সমূহ লেখক-লেখিকা আৰু কথা-কাঞ্চনৰ  
পাঠকবৃন্দ

### ৱেবপাতঃ

সুব্ৰতা গোস্বামী

গ্ৰাফিক ডিজাইনাৰঃ

বিশ্বজিৎ গগৈ

### বিঃ দ্ৰঃ

কথা-কাঞ্চনত প্ৰকাশিত লেখাসমূহৰ তথ্য, আদৰ্শ  
তথ্য অনুভৱ আদি লেখকসকলৰ একান্ত ব্যক্তিগত।  
এই ক্ষেত্ৰত কথা-কাঞ্চন দায়বদ্ধ নহয়।

### যোগাযোগৰ ঠিকনা-

➤ [www.ekolomasom.com](http://www.ekolomasom.com)

➤ [ekolomasom@gmail.com](mailto:ekolomasom@gmail.com)

\*\* একেৰে মালোচকিত ইণ্টাৰনেটপৰা সংগৃহীত \*\*

## সূচীপত্ৰ

সম্পাদকীয়ঃ পাপৰি দত্ত	২-৩
১। প্ৰবন্ধ- দীপিকা শইকীয়া / চুমালী	৪-১৩
গোহাৰী	
২। কবিতা- বীতা বৰুৱা/ভূষণ নেওগ বৰুৱা/	১৪-১৬
-জাহ্নতী বৰা (বৰুৱা)/নৃপুৰহাজৰিকা	
৩। গল্প- ৰূপজ্যোতি গগৈ/বীণা বিশ্বাস	১৭-২৬
৪। ভিন্নমত- আৰমান হাজৰিকা	৩০-৩৪
৫। স্বাস্থ্য- অনুপমা বৰগোহাঁই	৩৫-৩৬
৬। খাদ্যৰ জুতি- পম্পী শৰ্মা খাউণ্ড	৩৭-৪০
৭। ধাৰাবাহিক উপন্যাস- বহিমান কাশ্যপ	৪১-৪৩
৮। সাম্প্ৰতিক ঘটনা প্ৰৱাহ- অন্তৰীক্ষা	৪৪-৪৭
চেতিয়া	
৯। জিজ্ঞাসা- কুশল দত্ত	৪৮-৫১
১০। চিত্ৰ-বীথিকা- স্পন্দন প্ৰয়াস	৫২-৫৩
গগৈ/তনুসী পাৰে/প্ৰতীতিবাজ গগৈ/বিবিণা	
বুঢ়াগোহাঁই/দ্যুতিশ্ৰিতা দাস	
১১। স্থাপত্য-ভাৰ্কাৰ্ভ- কাজা পৌতম	৫৪

# সম্পাদকৰ মেডুৰপৰা



"There is sufficiency in the world for man's need but not for man's greed" - Mohandas K. Gandhi

জাতিৰ পিতা মহাত্মা গান্ধীয়ে কোৱাৰ দৰে প্রকৃতিয়ে আমাক লাগতিয়াল সকলোখিনি সম্পদেই দিছে, কিন্তু মানুহে নিজৰ লোভৰ বাবে লাগতিয়াল সম্পদখিনিৰ উপৰি প্রকৃতিৰ পৰা অধিক সম্পদ আহৰণ কৰিবলৈ গৈ প্রকৃতিৰ লগতে নিজৰো বিপদ চপাই আনিছে। যোৱা বছৰ মকভূমিৰ দেশ বুলি খ্যাত মধ্যপ্ৰাচ্যৰ এখন দেশ ইউনাইটেড আৰব এমিৰেটচৰ দুখন চহৰ ডুবাই আৰু আবুধাবি যোৱাৰ সুযোগ পাইছিলোঁ। ডুবাই আৰু আবুধাবি বৰ্তমান বিশ্বৰ লেখত ল'বলগীয়া

চহৰৰ ভিতৰত পৰে। অতি উন্নত মানৰ আধুনিক অট্টালিকা আৰু সা-সুবিধাৰে ভৰপূৰ এই দুইখন চহৰ। এই দুয়োখন চহৰ মৰভূমিৰ বালিৰে সাগৰৰ পানীক ঢাকি সজোৱা হৈছে, অৰ্থাৎ মানুহে আধুনিক টেকন'লজীৰ সহায়ত এনেহেন চহৰক সৃষ্টি কৰিছে। বিশ্বৰ ধনী মানুহৰ বাসস্থান বুলি বিখ্যাত ডুবাইৰ পাম জুমেইৰাকো এনেদৰে কৃত্ৰিমভাৱে তৈয়াৰ কৰা হৈছে। কংক্ৰিটেৰে ভৰি আছে চহৰ কেইখন। খাৰুৱাতেলৰ বাদে বাকী প্ৰাকৃতিক সম্পদ নাই বুলিয়ে ক'ব পাৰি, আৰু সেয়ে দুইখন চহৰৰ অৰ্থনীতি মূলতে নিৰ্ভৰশীল পৰ্যটন আৰু খাৰুৱাতেলৰ ওপৰতে। তাত আমাৰ দেশৰ দৰে প্ৰাকৃতিকভাৱে

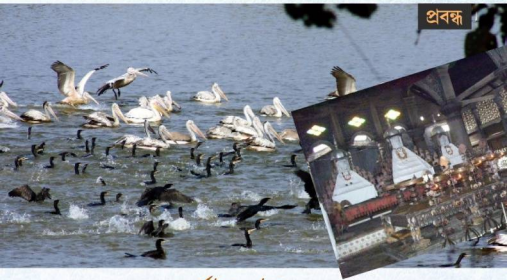
বৰষুণ নহয়, কৃত্ৰিমভাৱে, মানে ক্লাউড চিডিঙৰ জৰিয়তে পানীৰ অভাৱ পূৰাবৰ বাবে বৰষুণ কৰোৱা হয়। সেইবাবেই বৰষুণৰ জাননী নাগৰিকক আগতীয়াকৈ দিয়া হয়। কিন্তু এনে প্ৰতিকূল প্ৰাকৃতিক পৰিৱেশতো মানুহে সৃষ্টি কৰিছে সুন্দৰ চহৰবোৰৰ, যিবোৰ চহৰ এতিয়া গছ-গছনিৰে ভৰি আছে। ডুবাই পাৰ হৈ আবুধাবিত সোমালেই দেখা পোৱা যায় সুন্দৰ গছ-গছনি। তাৰ প্ৰাকৃতিক পৰিৱেশ ধৰি ৰাখিবৰ বাবে চৰকাৰৰ অধীনত বিভিন্ন গৱেষণামূলক কাম আৰম্ভ কৰিছে। ডুবাইত থকা মিউজিয়াম অফ ফিউচাৰলৈ গ'লেই ভৱিষ্যতৰ সুৰক্ষাৰ বাবে আমি কেনেধৰণৰ কাম কৰিব পাৰোঁ অথবা কৰিব লাগিব তাৰ এটি আভাস পোৱা যায়। মূল মিউজিয়ামটোত সোমোৱাৰ আগতেই স্পেচট্ৰাস্কোপে লৈ যোৱা হয় ২০৭১ চনৰ পৃথিৱীখনলৈ আকৰ্ষণ হৈছে সেই সময়ৰ এক আনুমানিক পৰিৱেশ তন্ত্ৰ আৰু জৈৱ অভিযান্ত্ৰিকীকৰণ (ecosystems and bioengineering)। মিউজিয়ামৰ এটি অংশত বিশ্বৰ ৪৫০০ ৰো অধিক প্ৰজাতিৰ ডি এন এ কাচৰ জাৰত সংৰক্ষণ কৰা দেখুৱা হৈছে। এনোবোৰ কামৰ মূল লক্ষ্য হৈছে বৰ্তমানক ভৱিষ্যতৰ বাবে সংৰক্ষণ কৰি ৰখা।

এনে দেশৰ পৰা শিকিবলগীয়া বহুত কথাই

আছে। আমাৰ দেশ প্ৰাকৃতিকভাৱে সমৃদ্ধিশালী; কিন্তু আমি প্ৰকৃতিৰ ওপৰত অহৰহ চলোৱা অত্যাচাৰে আমাৰ ভৱিষ্যতৰ বাবে বিপদ কঢ়িয়াই আনিছে বুলি ক'ব পাৰোঁ। প্ৰত্যেক বছৰৰ দৰে এইবাবোৰ বিশ্ব পৰিৱেশ দিৱস ৫ জুনত অনুষ্ঠিত কৰা হ'ব এটি নতুন লক্ষ্য লৈ, অৰ্থাৎ ২০২৪ বৰ্ষৰ থিমটো হৈছে "ভূমি পুনৰুদ্ধাৰ, মৰুভূমি আৰু খৰাং স্থিতিস্থাপকতা" (land restoration, desertification and drought resilience) আৰু মূল শ্লোগানটো হৈছে "আমাৰ মাটি। আমাৰ ভৱিষ্যত। আমি #প্ৰজন্মপুনৰুদ্ধাৰকাৰী" (Our land. Our future. We are #GenerationRestoration)। এইবাৰৰ বিশ্ব পৰিৱেশ দিৱসৰ আয়োজক দেশ হৈছে মধ্যপ্ৰাচ্যৰ আন এখন চহকী দেশ চৌডি আৰবীয়া।

আহক আমিও এইবাৰৰ বিশ্ব পৰিৱেশ দিৱসৰ শ্লোগানটোৰ সুপ্ৰয়োগ কৰি ভৱিষ্যতৰ প্ৰজন্মলৈ বসবাসৰ উপযোগী এখন সুন্দৰ পৃথিৱী দি থৈ যাওঁ।

শুভ  
৩  
শুভ



# অসমৰ পৰ্যটন উদ্যোগ আৰু ইয়াৰ সম্ভাৱনা

- দীপিকা শইকীয়া

অসমৰ পৰ্যটন বুলি কওঁতেই প্ৰিয়ংকা চোপ্ৰাৰ দ্বাৰা অভিনীত অসম পৰ্যটন বিভাগৰ দ্বাৰা প্ৰচাৰিত ভিডিঅ'টোলৈ মনত পৰিল। তাত দেখুওৱাৰ দৰে অসমত কি নাই! জৈৱ বৈচিত্ৰৰ পৰা আৰম্ভ কৰি বাবে ৰহনীয়া কৃষ্টি - সংস্কৃতিলৈকে পৰ্যটনৰ সম্ভাৱনা

থকা প্ৰায়ভাগ সম্পদেৰে সমৃদ্ধ আমাৰ অসম। এই লিখাটোত আমি অসমত সম্ভাৱনা থকা বিভিন্ন পৰ্যটনৰ বিষয়ে আলোচনা কৰিম।

১. আধ্যাত্মিক বা ধৰ্মীয় পৰ্যটন (spiritual or religious tourism)- এই পৰ্যটন হৈছে ধৰ্মীয় স্থলসমূহৰ লগত জড়িত।



মন্দিৰ, মাইধানলৈ যথেষ্ট ভক্তৰ  
সমাগম হয়।

২.জাতিগত পর্যটন( ethnic  
tourism)- প্ৰত্যেক জাতি-  
জনগোষ্ঠীৰে নিজা ভাষা, নীতি-নিয়ম,  
সাজ-পাৰ, গীত-নৃত্য, খাদ্যাভাস  
ইত্যাদি থাকে। তেওঁলোকৰ জীৱন  
ধাৰণ প্ৰণালীক দেখুৱাওৱাৰ বাবে গঢ়ি  
উঠা পর্যটনেই জাতিগত পর্যটন।  
বিভিন্ন জাতি-জনগোষ্ঠী আৰু

কামৰূপ- সৰ্বত্ৰ চৰ্চিত কামাখ্যা মন্দিৰ,  
নৱগ্ৰহ মন্দিৰ, বিশিষ্ট মন্দিৰ, উমানন্দ  
মন্দিৰ, অশ্বক্লান্ত মন্দিৰ, মনিকৰনেশ্বৰ  
দেৱালয়, বাইহাটা চাৰিআলিৰ মদন - কামদেৱ  
মন্দিৰ, বকোৰ পাৰ্বতী মন্দিৰ, হাজোৰ  
হয়গ্ৰীৱ মাধৱ মন্দিৰ, পোৱামক্কাৰু ধৰি  
বিভিন্ন ঐতিহাসিক ধৰ্মীয় স্থান কামৰূপত  
দেখিবলৈ পোৱা যায়।

মাজুলী বৈষ্ণৱ ধৰ্মৰ প্ৰাণকেন্দ্ৰ য'ত  
সত্ৰ সমূহে শংকৰদেৱ আৰু মাধৱদেৱ গুৰু  
দুজনৰ সৃষ্ট সত্ৰীয়া কৃষ্টি-সংস্কৃতিৰ  
সংৰক্ষণ কৰিছে।

নগাঁওৰ বটভৱা থান, ধুবুৰীৰ মহামায়া থান,  
শিৱসাগৰৰ শিৱদৌল, বিষ্ণুদৌল, দেৱীদৌল,  
তিনিচুকীয়াৰ টিলিঙা মন্দিৰ, ধেমাজিৰ মালিনী  
থান, বাসুদেৱ থান, তেজপুৰৰ মহাভৈৰৱ

তেওঁলোকৰ সংখ্যাগৰিষ্ঠ অঞ্চলসমূহ-  
বড়ো - বি টি ৰ অঞ্চল  
মিচিং / দেউৰী - ধেমাজি, লখিমপুৰ, মাজুলী  
ডিমাছা - ডিমা হাছাও  
কাৰ্বি - কাৰ্বি আংলং  
কোঁচ ৰাজবংশী - গোৱালপাৰা, বঙাইগাঁও  
তিৱা - মৰিগাঁও  
তাই - ফাকে- নামফাকে ইত্যাদি  
ৰাভা - বকো, চানডুবি, গোৱালপাৰা ইত্যাদি



**৩.পৰিৱেশ পৰ্যটন (Ecotourism)-** পৰিৱেশ পৰ্যটনবুলিলে প্ৰাকৃতিক পৰিৱেশৰ ক্ষতি নকৰাকৈ বা জীৱ-জন্তুৰ বাসস্থানসমূহৰ ক্ষতি নকৰাকৈ অভিজ্ঞতা লাভ বিচৰা পৰ্যটকসকলৰ বাবে আগবঢ়োৱা সেৱাকেই বুজা যায়। এই পৰ্যটনত প্ৰাকৃতিক এলেকালৈ দায়িত্বশীল ভ্ৰমণ, পৰিৱেশ সংৰক্ষণ আৰু স্থানীয় লোকসকলৰ উন্নয়ন অন্তৰ্ভুক্ত থাকে।



গ্ৰাম্য সমাজ প্ৰধান আমাৰ দেশত গ্ৰাম্য ভ্ৰমণেও এক সুস্থ অভিজ্ঞতা প্ৰদান কৰিব পাৰে। চৰাই-চিৰিকতি, লোক-সংস্কৃতি, পৰম্পৰাগত জীৱনশৈলী, ভৌগোলিক পৰিকাঠামো আদি সমলসমূহে পৰ্যটক আকৰ্ষণৰ মূল কাৰণ হৈ উঠিব পাৰে। 'হ'ম ষ্টে'ৰ ধাৰণাটোক জনপ্ৰিয় কৰিব পাবিলে অসমৰ গ্ৰাম্য অৰ্থনীতিতো এটা ধনাত্মক প্ৰভাৱ পৰিব।

পৰিৱেশ পৰ্যটনৰ কিছু সুন্দৰ উদাহৰণ -  
 - ডিব্ৰু চৈখোৱা, নামেৰী, মানাহ, গিবন বনাঞ্চল,  
 - চাঁচনি মেৰবিল পৰিৱেশ পৰ্যটন প্ৰজেক্ট  
 - উমচৈ উপত্যকা, পশ্চিম কাৰ্বি আংলং (পাহাৰীয়া তিৱা জনগোষ্ঠীৰ বাসস্থান) ইত্যাদি

**৪.নদী কেন্দ্ৰিক পৰ্যটন (river tourism)-** বিভিন্ন দেশী বিদেশী পৰ্যটকৰ আগমনৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি ছেপ্টেম্বৰ-অক্টোবৰ মাহৰ পৰা বাৰিষাৰ আগমনৰ সময়ছোৱালৈ ব্ৰহ্মপুত্ৰ নদীৰ বুকুত এক বিলাসী নৌকা বিহাৰ সেৱাৰ (প্ৰধানকৈ বিদেশী পৰ্যটকৰ বাবে) সুবিধা উপলব্ধ। ইয়াৰ বাহিৰেও দেশৰ বিভিন্ন প্ৰান্তৰ পৰা অহা ঘৰুৱা পৰ্যটকসকলৰ বাবে হৃদয়ম্যাঙ্গী সুবিধাযুক্ত (Short term package) নৌকা বিহাৰৰ ব্যৱস্থাও নিয়মীয়াকৈ উপলব্ধ হৈ আহিছে। উদাহৰণ : এম.ভি. মহাবাহু, এ.বি.এন চৰাইদেউ, এলফ্ৰেচক ' গ্ৰেণ্ড

**৫. চাহ পৰ্যটন( tea tourism)-** অসমৰ চাহ পৃথিৱী বিখ্যাত। ২০০ বছৰীয়া চাহৰ ঐতিহ্যৰে সেউজীয়া লানি লানি চাহ গছেৰে শুৱনি বাগানবোৰ অকল চকুৰে শুৱনিয়েই নহয়, লগতে চাহ জনগোষ্ঠীৰ সংস্কৃতিৰেও সমৃদ্ধ। বিখ্যাত চাহ পৰ্যটনথলী কিছুমান -



- বিখ্যাত ৱাইল্ড মাহচিৰ (আদাবাবী চাহ বাগিছা),শোণিতপুৰ

- বনিয়ান গ্ৰোভ, যোৰহাটৰ গাটোংগা চাহ বাগিছা

- কাজিৰঙা গফ ৰি'জৰ্ট (শেনচোৱা চাহ বাগিছা)

- ৱাথাই হেৰিটেজ বাংলো, তিনিচুকীয়া ইত্যাদি

### ৬. দু:সাহসিক পৰ্যটন ( adventure

tourism)- সুন্দৰ ভৌগোলিক অৱস্থানৰ বাবে অসমত খৰস্ৰোতা নৈ, জলপ্রপাত,পাহাৰ , বিল আদি পোৱা যায়।

ট্ৰেকিং, নাও চালনা, ৰিভাৰ ৰাফটিং, হাইকিং, ৰক ক্লাইম্বিং, কেম্পিং, পেৰাগ্লাইডিং, পেৰাচেইলিং, ৰেপেলিং, জিপ লাইনিং ইত্যাদি

কৰাৰ সুবিধা লাহে লাহে গঢ়ি উঠিছে। কেইখনমান জনপ্ৰিয় দু:সাহসিক পৰ্যটনস্থলী-

ডিমা হাছাও জিলা -

গুঞ্জুং - পেৰাগ্লাইডিং

উমৰাংছু - ৰিভাৰ ৰাফটিং,কেম্পিং

টুমজাং, হেম্পেউপেত, চেইলকাল শিখৰ আৰোহণ

বগামাটি( বাক্সা জিলা) - চাইক্লিং, ৰাফটিং,ৰেপেলিং

দাংদুফুৰ পাহাৰ(চক্ৰশিলা অভয়াৰণ্য)- পেৰাগ্লাইডিঙ

গড়ভঙ্গা বনাঞ্চল/ আমচাং বনাঞ্চল- ৰক ক্লাইম্বিং, ৰেপেলিং, জিপ লাইনিং

জীয়াভৰলী, মানাহ নৈ - ৰাফটিং, এংগলিং

### ৭. বন্যপ্ৰাণী পৰ্যটন ( wildlife tourism)-

সাতখন ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যান, উনৈশখন অভয়াৰণ্য আৰু বহুতো সংৰক্ষিত

বনাঞ্চলেৰে অসম বন্যজীৱৰ ক্ষেত্ৰত





অত্যন্ত চহকী। এশিঙীয়া গঁড়, হাতী, দেওহাঁহ, লাজুকী বান্দৰ, বিভিন্ন দেশীয় তথা পৰিভ্ৰমী চৰাই, সোণালী বান্দৰ, টেকীয়াপতীয়া বাঘ, বিভিন্ন প্ৰজাতিৰ পখিলা, হলৌ বান্দৰ, হাড়গিলা, উলু ম'ৰা (bengal florican) আদিকে ধৰি বিভিন্ন জীৱ-জন্তুৰে অসম বন্যজীৱ পৰ্যটনৰ অন্যতম কেন্দ্ৰবিন্দু।

অসমৰ পৰ্যটন উদ্যোগৰ লগত জড়িত সমস্যাসমূহ -

১. আন্তঃগাঁথনিৰ অভাৱ

২. প্ৰচাৰৰ অভাৱ

৩. দীৰ্ঘদিনীয়া ভাৱে পৰ্যটন নীতিৰ অভাৱ

৪. সঠিক পৰ্যটন নীতিৰ অভাৱ লগতে প্ৰয়োগৰ সমস্যা

অসম চৰকাৰৰ পদক্ষেপ পৰ্যটন প্ৰসাৰ প্ৰচাৰৰ ক্ষেত্ৰত -

- অসম চৰকাৰে অসম পৰ্যটন বিল ২০২৪ আনিছে য'ত নৱগ্ৰহ মন্দিৰ, ভিমাশঙ্কৰ মন্দিৰ আৰু বংঘৰৰ উন্নয়ন আৰু সৌন্দৰ্যবৰ্দ্ধন কৰা হ'ব।

সাগৰমালাৰ প্ৰজেক্টৰ উদ্যোগত গুৱাহাটীত অৱস্থিত ইতিহাসপ্ৰসিদ্ধ কামাখ্যা, শুক্ৰেশ্বৰ, উমানন্দ, অগ্নিকাণ্ড, চক্ৰেশ্বৰ আৰু দৌলগোবিন্দ মন্দিৰ আৰু আউনিআটি সত্ৰক ফেৰী সেৱাৰে সংযোগ কৰা হ'ব।

মহানগৰীৰ উজান বজাৰৰ হনুমানঘাটৰ পৰা

আৰম্ভ হ'ব এই যাত্ৰা।

-- "আমাৰ আলহী" আঁচনি- (হ'ম ষ্টে) - পৰ্যটনস্থল সমূহৰ ওচৰৰ মানুহখিনিৰ ঘৰত পৰ্যটকৰ বাবে বাসযোগ্য সুবিধা গঢ়ি তোলাই হৈছে ইয়াৰ উদেশ্য।

- চাহ পৰ্যটন খণ্ডৰ আন্তঃগাঁথনিৰ প্ৰসাৰ আৰু উন্নয়ন আঁচনি - ঐতিহাসিক বঙলা সমূহৰ পুনৰ্নিৰ্মাণ, আধুনিক সা-সুবিধা তথা পৰ্যটনমুখী ব্যৱস্থাবে সমৃদ্ধ কৰা।

- হয়াট (Hyatt) গ্ৰুপৰ লগত কাজিৰঙাত পঞ্চতাৰকা হোটেল নিৰ্মাণৰ বাবে MoU (বুজাবুজি পত্ৰ) স্বাক্ষৰ কৰা হৈছে।

- টাটা ষ্ট্ৰাইভ (TATA Strive) গ্ৰুপৰ লগত পৰ্যটনৰ কৌশল বিকাশকেন্দ্ৰ সোণাপুৰত স্থাপনৰ (skill development centre) বাবে MoU (বুজাবুজি পত্ৰ) স্বাক্ষৰ কৰা হৈছে।

- টাটা (TATA Group) গ্ৰুপৰ লগত কাজিৰঙাত চাহ পৰ্যটন বিজট নিৰ্মাণৰ বাবে MoU (বুজাবুজি পত্ৰ) স্বাক্ষৰ কৰা হৈছে।

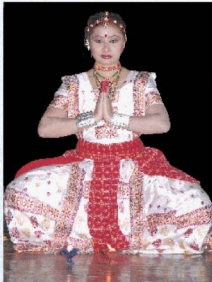
- লগত কৌশল বিকাশ কেন্দ্ৰ সোণাপুৰত স্থাপনৰ (skill development centre) বাবে MoU (বুজাবুজি পত্ৰ) স্বাক্ষৰ কৰা হৈছে।

চৰকাৰী তথা বেচৰকাৰী ভাবেও পৰ্যটন

প্ৰসাৰৰ বাবে মাজুলী ফেষ্টিভেল, ফেলকন ফেষ্টিভেল, হস্তী মহোৎসৱ, বঙালী ফেষ্টিভেল, অম্বুবাচী মেলা আদি উদযাপন কৰা হয়।

২০২২ চনৰ ছেপ্টেম্বৰ পৰা ২০২৩ চনৰ ছেপ্টেম্বৰলৈ অসমলৈ অহা দেশীয় পৰ্যটকৰ সংখ্যা ৬১,৮৫,৬৩৯(১০৩ শতাংশ) আৰু বিদেশী পৰ্যটকৰ সংখ্যা ১৫,৩৩২(৫২৩ শতাংশ) বৃদ্ধি পাইছে।

বৰ্তমান সময়ত বিশ্বৰ সকলো দেশেই পৰ্যটনৰ জৰিয়তে অৰ্থনৈতিক বিকাশৰ বাবে যত্ন কৰিছে। প্ৰাকৃতিক পৰিৱেশ, কলা-সংস্কৃতি, সামাজিক নীতি-নিয়ম বোৰক



অক্ষুণ্ণ ৰাখি অৰ্থনৈতিক সংস্থাপনৰ বাট মুকলি কৰিব পৰা যায়। সেয়ে পৰ্যটনক ধোঁৱাবিহীন উদ্যোগ হিচাপে জনা যায়। গতিকে পৰ্যটনৰ প্ৰসাৰ আৰু প্ৰচাৰৰ জৰিয়তে অসমক অৰ্থনৈতিক বিকাশৰ দিশত আগুৱাই নিয়াটোৱেই যুগৰ আহ্বান।

অসম অতীজৰে পৰাই ইয়াৰ প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্য আৰু প্ৰাকৃতিক সম্পদৰ বাবে বিখ্যাত। কিন্তু লাহে লাহে উন্নয়নৰ নামত গছ-গছনি কটা, বনাঞ্চল ধ্বংস আদি বৰ সাধাৰণ কথা হৈ পৰিছে। অসমে ২০০১ ৰ পৰা ২০২০ লৈ ১৪.১ শতাংশ সেউজ আৱৰণ (green cover) হেৰুৱাইছে। পৰ্যটনৰ জৰিয়তে বহনক্ষম উন্নয়ন (sustainable development) সম্ভৱ, য'ত উন্নয়ন আৰু আৰ্থিক অৱস্থা দুয়োটাই আগবঢ়াই নিয়া সম্ভৱ। গতিকে এইবাৰৰ ৫ জুনত প্ৰকৃতি সংৰক্ষণ আৰু অৰ্থনৈতিক উন্নয়ন দুয়োটাই একেলগে আগবঢ়াই নিয়াৰ ক্ষেত্ৰত পৰ্যটনৰ সম্ভাৱনাৰ কথা চৰকাৰী, বেচৰকাৰী তথা সাধাৰণ ৰাইজ সকলোৱে গুৰুত্ব আৰোপ কৰা উচিত।

ই-মেইল:

deepikasaikia17@gmail.com

# প্ৰকৃতি আৰু মানুহৰ লগত ইয়াৰ সম্বন্ধ

চুমালী গোস্বামী



হৰিহৰণৰ কণ্ঠৰ ৰোজা চিনেমাৰ সেই বিখ্যাত গানটো কোনে পাহৰিব “ৱে হাসি ৱাদিয়া, য়ে খোলা আসমান। ” সঁচাকৈয়ে নৈসৰ্গিক প্ৰকৃতিৰ বুকুত মুক্তআকাশৰ সৌন্দৰ্য্যই সুকীয়া, আবেশসনা। আমাৰ চৌপাশৰ প্ৰকৃতি বহুত মনোমোহা, সুন্দৰ কিন্তু আমি প্ৰাত্যাহিক জীৱনত ইমান ব্যস্ত

থাকোঁ যে অলপ সময় বৈ সেই সৌন্দৰ্য্য উপভোগ কৰিবলৈ আমাৰ হাতত সময়ৰ অভাব। প্ৰকৃতিৰ লগত মানুহৰ সম্বন্ধ অতি পুৰণি। অতীতত অৰ্থাৎ মানৱ সভ্যতাৰ সৃষ্টিৰ আগতে মানুহে প্ৰকৃতিৰ বুকুতে বাস কৰিছিল, চিকাৰ কৰি খাদ্য গ্ৰহণ কৰিছিল, গছৰ ছাল-বাকলি পিদ্ধিছিল। সভ্যতাই

অগ্ৰগতি ল'লে, বৰ্তমান আমি একবিংশ শতিকাত। বিজ্ঞানে নতুন নতুন আৱিষ্কাৰে আমাৰ জীৱন যান্ত্ৰিক কৰি তুলিলে। কমি আহিল প্ৰকৃতিৰ লগত আমাৰ প্ৰত্যক্ষ সম্বন্ধ। তথাপি ইতিহাসৰ কোনোবাখিনিত এতিয়াও বিৰাজমান মানৱজাতিৰ প্ৰকৃতিপ্ৰেম।

অসমীয়াৰ বাপতিসাহোন বিহুও ওতঃপ্ৰোতভাবে প্ৰকৃতিৰ লগত জড়িত। কপালৰ ঘাম মাটিত পেলাই যেতিয়া উঁৰাললৈ ধান নিয়ে তেনে সময়তে মাঘ বিহুৰে প্ৰত্যেক ঘৰ অসমীয়া মানুহৰ ঘৰত ভূমুকি মাৰে। বসন্ত ঋতুত ন সাজ পিন্ধি প্ৰকৃতিয়ে সেউজীয়া ৰূপ লয়, মানৱ-জীৱনলৈও লৈ আহে নতুনত্বৰ মাদকতা, এনে এক ঋতুতে ৰঙালী বিহু

সম্পন্ন হয়। “আলি আই লিগাং” মিচিং সম্প্ৰদায়ৰ মাজত অনুষ্ঠিত হয়। “বিবি গাচেং” বুকুত লৈ প্ৰকৃতিয়ে ন-প্ৰাণ পায়। মুঠৰ ওপৰত আমাৰ অসমৰ উৎসৱসমূহৰ লগত প্ৰকৃতিৰ এৰাব নোৱাৰা সম্বন্ধ।

বহুতো কবি, সাহিত্যিকে প্ৰকৃতিৰ ওপৰত বহুতো কালজয়ী ৰচনা লিখি থৈ গৈছে। অসমত বিহগীকবি ৰঘুনাথ চৌধুৰীয়ে লিখা চৰাই আৰু প্ৰকৃতিৰ ওপৰৰ কবিতাসমূহ কিমান মনোৰম। আজিও কোনোবা এটা বৰ্ষাসিক্ত আবেলিত কফিৰ কাপত চুমুক দি গুণগুণাই উঠোঁ Words Worth সেই বিখ্যাত কবিতাটি

স্তৱক Heart leaps up when I behold rainbow in the sky...ত সঁচাকৈয়ে বামধেনুৰ সাতোটা ৰঙে যেন আমাৰ জীৱনলৈ



লে আনে নতুনত্ব তথা আনন্দৰ সঁফুৰা।  
 প্রকৃতিৰ লগত আমাৰ সম্বন্ধ অত্যন্ত গভীৰ, ই মানৱ জীৱনলৈ কঢ়িয়াই আনে সুখ তথা সু- স্বাস্থ্য। মানসিকভাবে আমি প্রকৃতিৰ পৰা কেতিয়াবা আঁতৰাবলৈ গুচি যাওঁ কাৰণ আমি মানৱসৃষ্ট এখন কৃত্ৰিম জগতত বিচৰণ কৰো। ই আমাৰ শাৰীৰিক আৰুমানসিক স্বাস্থ্যত বিৰূপ প্ৰভাৱ পেলায়। আমি বিভিন্ন উপায়েৰে প্রকৃতিৰ লগত সম্পৰ্কিত হ'ব পাৰো। যেনে আমি গছত থকা চৰাইসমূহৰ কাৰ্যকলাপ সমূহ পৰ্যবেক্ষণ কৰিব পাৰো, মুক্ত আকাশখনলৈ অলপ সময় চাব পাৰো, বৰষুণ দিলে তাৰ আনন্দ ল'বলৈ পৃথিৱীখনলৈ চকু ফুৰাব পাৰো ইত্যাদি।

এই কাৰ্যকলাপ সমূহে আমাক মানসিক প্ৰশান্তি দিয়াৰ উপৰিও আমাৰ ব্যক্তিগত তথা সামাজিক সম্পৰ্কও উন্নত কৰে। প্রকৃতিৰ লগত আন্তৰিক সম্বন্ধ আমাক ব্যক্তি হিচাপে প্ৰগতিশীল কৰি তোলাৰ লগতে আমাৰ মূল্যবোধ তথা নৈতিক চৰিত্ৰও সবল কৰে। মুঠতে প্রকৃতিয়ে সদায় আমাৰ জীৱনলৈ ধনাত্মক পৰিবৰ্তনলৈ আহে। পাট জুন তাৰিখে বিশ্বজুৰি “পৰিবেশ দিৱস” পালন কৰা হয়।

এজন ব্যক্তি প্রকৃতিৰ লগত সম্পৰ্কিত হোৱা মানে ব্যক্তিজনৰ পৰিচয়ৰ লগত

প্রকৃতিৰ সম্বন্ধ, প্রকৃতি তথা ইয়াৰ দ্বাৰা সৃষ্ট প্ৰত্যেকটো বস্তুক ভালদৰে বুজিপোৱাটো। প্রকৃতিৰ লগত মানৱ

### ১) মানসিক উপাদানঃ

প্রকৃতিৰ লগত সম্পৰ্ক বন্ধাৰ উপাদান সমূহৰ ভিতৰত মানসিক উপাদানেই (Cognitive Component) হ'ল প্ৰধান। এই উপাদানটোৰে আমি প্রকৃতিৰ বুকুত কি অনুভৱ কৰো তাকে সূচায়।

### ২) ফলপ্ৰসূ উপাদানঃ (affective Component)

এই উপাদানটোৰে এজন ব্যক্তিৰ প্রকৃতিৰ প্ৰতি থকা মৰম-স্নেহ তথা দায়িত্বৰ কথা সূচায়।

### ৩) ব্যৱহাৰিক উপাদানঃ (behavioral Component)

এই উপাদানটোৰে আমাৰ প্রকৃতিৰ প্ৰতিথকা সংৰক্ষণাত্মক মনোবৃত্তিকে সূচায়।

এই তিনিটা উপাদানেই আমাৰ প্রকৃতিৰ লগত সম্পৰ্ক গঢ় দিয়াত সহায় কৰে। যিসকল ব্যক্তিয়ে প্রকৃতিৰ লগত থকা গভীৰ সম্পৰ্কক অনুধাৱন কৰে তেওঁলোকে ইয়াৰ বেছি যত্ন লয়, প্রকৃতিক সংৰক্ষণ কৰিবৰ কাৰণে ব্যৱস্থা হাতত লয়। সমীক্ষাৰ পৰা এইটো পৰিলক্ষিত হৈছে যে প্রকৃতিৰ লগত থকা আত্মিক সম্বন্ধই আমাক এজন ভাল

ব্যক্তি হিচাপে সমাজত স্থান লাভ কৰাত সহায় কৰে। বৰ্তমান আমি মানৱ জাতিয়ে প্ৰকৃতিৰ ওপৰত অত্যাচাৰ চলাইছোঁ, সেইকাৰণে বিভিন্ন প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগসমূহ সংঘটিত হৈছে, জীৱ-জন্তুবিলাক দুৰ্ভোগত পৰিছে। অতীতকালত প্ৰকৃতিক সূৰ্য, চন্দ্ৰ, নদীক মানুহে পূজা কৰিছিল। বৰ্তমানে আমি সিমানবোৰ কৰিব নোৱাৰিলেও ঘৰৰ আশে-পাশে থকা গছ-গছনি, পৰিবেশক সংৰক্ষণৰ কাৰণে দায়িত্ব ল'ব পাৰোঁ।

যিমানে আমি সভ্যতাৰ বুকুত খোজ দিছোঁ, সিমানে যেন আমাৰ জীৱন যন্ত্ৰৰ দৰে হৈ পৰিছে। এই যান্ত্ৰিকতাৰে ভৰা জীৱনত প্ৰকৃতিৰ বুকুত এপাক বৈ তথা প্ৰকৃতিৰ কাৰণে চিন্তা কৰিবলৈ আমাৰ জীৱনত সময় তথা মানসিকতাৰ অভাৱ ঘটিছে। ইয়াৰ পৰোক্ষ প্ৰভাৱ পৰিছে আমাৰ শিশুসকলৰ ওপৰত। পুৰণিকালত শিশুসকলৰ নদীত সাঁতোৰা, গছ বগোৱা, পথাৰত ঢেকীয়া বুটলা, বৰাব টেঙা খোৱা, বৰশি টুপাই মাছ ধৰা, ফৰ্মুটি মাৰি গছৰ পৰা আম-জাম পৰা আদি কামসমূহ প্ৰকৃতিৰ লগত জড়িত আছিল।

তেনে কৰ্মত ব্যস্ত থকাৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ মনত নাছিল কোনো কলুষতা। বৰ্তমান অভিভাৱকসকলে শিশুসকলৰ

জীৱনটো অঘোষিত “নিগনি দৌৰ”ত আৱদ্ধ কৰি ৰখাৰ কাৰণে সিহঁতে প্ৰকৃতিৰ বুকুত সংপৃক্ত হ'বলৈ সময়ে নাপায়। ফলত সৰুৰে পৰা সিহঁতৰ মনবোৰো কঠিন তথা যান্ত্ৰিক হৈ পৰে। শাৰদী নিশাৰ জোনাকত শেৱালি ফুল বোটলাৰ আনন্দৰ পৰা যেন সিহঁত চিৰবঞ্চিত।

হয়, ব্যস্তটো হ'বই লাগিব, স্কুল, ঘৰ, অফিচ এইবোৰৰ মাজতে অকণমান সময় উলিয়াই আহকচোন অলপমান প্ৰকৃতিৰ বুকুত জিৰণি লওঁ। কোনোবা শাৰদী কোমল জোনাক নিশাত খালি ভৰিৰে দুবৰিৰ ওপৰত খোজকাঢ়োঁ, তগৰ, হালাহানাৰ গোন্ধত অশান্ত মন শান্ত কৰোঁ, প্ৰচণ্ড অভিমানলৈ আকাশত উৰি ফুৰা নীলা চৰাইজনীক হাতবাউল দি মাতোঁ। চাবচোন প্ৰকৃতিয়ে আমাৰ নীৰস জীৱন লৈ কঢ়িয়াই আনিব নিষ্পাপ প্ৰেম আৰু অনুভূতিৰ সফুঁৰা।

ই-মেইল আইডিঃ

goswamisumalee@gmail.com



## আৰু নবজাবি বাঁহী

- বীতা বৰুৱা

তেজৰ যমুনাত ব'দৰ টো তুলি  
আৰু নবজাবি বাঁহী  
অ! কানাই  
আৰু নবজাবি বাঁহী  
সংসাৰ সমাজৰ মকৰাজাল ফালি  
যাব যে নোৱাৰোঁ মই বৃন্দাবনত  
তোৰে স'তে বাসক্ৰীড়া কৰিবলে'  
মইয়ে বাধা আজিৰ  
মইয়ে বাধা আজিৰ  
তয়ো নহৰ কানাই কালিৰ ।

ই-মেইল আইডিঃ

ritabarooah0@gmail.com

## মৃগয়া

- তৃষ্ণা নেওগ বৰুৱা

ছাঁ হেৰুৱাই বাউল হোৱা দুপৰীয়া এটাক  
নিচুকাই আছোঁ  
মায়ামৃগ বিচৰা বিলাসী বিজ্ঞাপনৰ

হৰ্ডিঙ আঁতৰাই

দুহাতত গুজি দিছোঁ কপৌৰ কৃজন

সূৰে মায়াজাল বচোঁতেও বেহেলাৰ তাঁৰ ছিগে  
ধুমুহাৰ অন্তৰা এটাই থাওকতে সময়খিনি  
নিজৰ কৰি ল'ব খোজে

কায়া-ছায়াৰ লুকাভাকু খেলত  
আমিও হেৰাওঁ নিজেই নিজত

ছাঁ নিজানৰ কোলাহল  
ছাঁ পোহৰৰ পৰ্যটক

ভ্ৰান্তিৰ পিয়লা উদি কৰি  
জ্বলন্ত দুপৰৰ সকলো ক্লান্তি সামৰি  
এখন্তেক অন্তৰ্ধান হয় ছাঁ

শৰীৰী বা অশৰীৰী  
অন্তৰ্হিত ছাঁ বিচাৰি  
আমিও বিতত হওঁ  
দিনে-ৰাতি ।

ই-মেইল আইডিঃ

trishnanbaruah.1974@gmail.com



## অপ্রাপ্তিৰ আনন্দ

-ভাস্বতী বৰা (বৰুৱা)

অপ্রাপ্তিৰ অন্তৰালতো  
 থাকিব পাৰে অনাবিল আনন্দ,  
 প্রাপ্তিৰ প্রাচুৰ্য্যৰ আতিশায্যতো  
 হ'ব পাৰে হিয়া আহত !  
 অধীৰ অপেক্ষাতো  
 থাকে আশাৰ জোনাকী মায়া ,  
 পোৱা নোপোৱাৰ  
 অপূৰ্ব মাদকতা ॥

ভাল লাগে  
 আপোনাৰ কথা ,  
 ফৰিং ফুটা জোনাকৰ  
 মাজেৰে বৈ অহা  
 উশাহেদি  
 বুকু ভৰি ভালপোৱাৰ  
 অমান অন্নজান ॥

এনেকৈয়ে শিৰাই শিৰাই



বৈ থাকক দিয়ক  
 নোপোৱাৰ এক মাদকতাৰে  
 জীয়াই থকাৰ বঙা বঙ ,  
 আৰু থাকক হেপাঁহৰ অযুত সপোন  
 বাস্তৱ অবাস্তৱৰ দোমোজাত ॥

ই মেইল :

bhaswatipahi@gmail.com

## কথোপকথন

- নূপুর হাজৰিকা

শিলৰ গাত গা লগাই বহি আছিলোঁ ।  
শিলে এঙামুৰি দি ক'লে ,  
কথা এটা কওঁ ,  
মই ক'লো , 'ক ' ।

আকৌ সুধিলে ,  
মালিতা এটা গাওঁ,  
মই ক'লো , 'গা ' ।

শিলে ক'লে,  
একেবাৰে শেষত এটা সাধু ক'ম ।  
মই ক'লো ,  
নাঃ ,নুশনো ।

কিয় শুনিম সাধু ,  
সাধু শুনি শুনি শুবলৈ ভাল মাত্ৰ ।  
অবাস্তৱ -অলৌকিক - মন ভুলোৱা সাধু শুনি  
ইমান শুলোঁ!

অথচ সাধু শুনিলে টোপনি নাহে বজাৰ  
কিয় নাহে বাণীৰ টোপনি ?

বজা-বাণীৰ দুখত টোপনি হৰে প্ৰজাৰ ,  
উজাগৰ বাতি লগুৱা-লিকচৌৰ !  
বামৰাজ্যত সীতাৰ সুখনীচ্ৰা নাই  
কি বিসংগতি !!

আমাৰ পৃথিৱীৰ বজা তেওঁ  
এতিয়া আকাশ কিনাৰ হাবিয়াস ;  
পাৰিব পাৰিব  
একেজাপে থপিয়াই আনিব আকাশ !

'জোনবাই এ বেজী এটা দিয়া ।  
বেজীনো কেলৈ ?  
মোনা সীবলৈ ।  
মোনানো কেলৈ ---'

শিলে- ময়ে চিঞৰি চিঞৰি গালোঁ  
হেৰাই যোৱা পদ্যবোৰ ।

ই-মেইল:

nupurhazarika29@gmail.com

# নিসংগতাৰ সিপাৰে

- ৰূপজ্যোতি গগৈ



আচলতে ৰ'দ আৰু ধুমুহাৰ বৰ্ম পিফা নাৰীবোৰ একোজনী পাৰ চৰাইৰ দৰে কোমল, পানীপিয়া চৰাইজনীৰ বৰষুণলৈ হোৱা অপেক্ষাৰ দৰে মৰম আকলুৱা — এই কথা প্ৰথমে ঘৰখনে, তাৰপাছত সমাজখনে পাহৰি পেলায়।"

— অনুৰাধা শৰ্মা পূজাৰী, ইয়াত এখন অৰণ্য আছিল।

পঢ়ি থকা কিতাপখন আকৌ মেলি ল'লে তাই। কিছূসময়ৰ আগত এৰি যোৱা অংশটো আকৌ এবাৰ পঢ়ি তাই অনুভৱ কৰিলে লেখকে বাকইমান নিখুঁত কৈ কেনেকৈ মনৰ ভাববোৰ প্ৰকাশ কৰে? এয়া যে কেৱল উপন্যাসখনৰ নায়িকাৰ কথা নহয়, এয়া যেন তাইবো মনৰ কথা! অজানিতে বুকুৰ মাজেৰে তাইৰ হৃদয়ত এটা সৰুকি গ'ল!

তাই বাক নিজেও পাহৰি পেলাইছে নেকি নিজৰ মৰম আকলুৱা মনটোৰ কথা? আচলতে, কিছুমান কথা, কিছুমান ছবি মানুহে নিজৰ মাজত নিজেই ধাৰণ কৰি থাকে অজানিতে। এই যে প্ৰতিপলে বাঢ়ি অহা কোনোবাজনৰ সাংঘাতিক কৰ্ম ব্যস্ততাই আনজনক বাক কৰি তোলে নেকি নিঃস্ব, অসহায়? তাই ভাবে বহুসময়ত একেলগে থকাৰ পাছতো, এজন আনজনৰ আজীৱন সুখ-দুখৰ সংগী বুলি কোৱাৰ পাছতো দুয়োৰে মাজত কিমান কথা কওঁ বুলিও থাকি যায় নিৰৱে - নিঃশব্দে। সময় হয়তো এটা অজুহাত! কিন্তু এজনে ক'ব বিচৰা কথাবোৰো কেতিয়াবা বৈ যায়, কওঁ কওঁ ভাবি থাকোঁতেই নতুন কথা ওলায় আৰু কিছু কথা কোৱাৰ প্ৰয়োজনীয়তাই শূন্য হৈ পৰে।

আজিকালি কাৰো সৈতে অভিমানে নকৰে তাই। কৰেই যেনিবা অভিমানে ভাঙিবলৈ আহৰি আছে জানো কাৰোবাৰ? আৰু খং? না বাবা না, সেই অনাও থাকে যদি নিজৰ ওপৰতে থাকে তাইৰ। মাত-বোলহীন ঘৰখনত নিজকে ভোৰভোৰাই, কেতিয়াবা আনকি গান একোটা গুণগুণাই তাই গিলি থয় নিজৰ খং, নিজৰ অভিমানে। অথচ এটা সময় আছিল তাইৰ ক্ষণিক নিৰৱতাৰ ভাষাও কেনেকৈ পঢ়ি পেলাইছিল আপোনজনে! এতিয়া বাক সময় সলনি হ'ল নে মানুহৰ মন? তাই নাজানে।

আজিও, হয় আজিও বুকুৰে উজাই অহা একধৰণৰ আক্ষেপ নাইবা উপেক্ষা তাই নিজেই নিজৰ মাজতে সামৰি এইয়া কিতাপখন লৈ পঢ়িবলৈ বহিল।

“কিতাপ মানুহৰ শ্ৰেষ্ঠ বন্ধু। সকলো বন্ধুৱে তোমাক এৰি গ'লেও কিতাপে তোমাক এৰি নাযায়, যদিহে তুমি তেওঁক এৰা নিদিয়া।” — কোনে জানো কৈছিল কথাষাৰ তাইৰ মনত নাই যদিও কথাষাৰ তাইৰ মনত শিপাই বৈছিল তাহানিতে। তাই মনে মনে আজিও দেউতাকক কৃতজ্ঞতা জনাই সৰুতেই তাইৰ মনত কিতাপৰ প্ৰতি এই অনুৰাগ জগাই তোলাৰ বাবে। কেতিয়াবা তাই ভাবে কিতাপ পঢ়াৰ নিচাটো যদি তাইৰ মনত নাথাকিলেহেঁতেন তাই বাককেনেকৈ তাইৰ এই নিসংগ অলস সময়বোৰ পাৰ কৰিলেহেঁতেন!!

মানুহজন ব্যস্ত নিজৰ কৰ্মক্ষেত্ৰত। বহুজাতিক কোম্পানীৰ কৰ্মচাৰী মানুহজনৰ কামৰ ব্যস্ততা দেখিলে বহুসময়ত তাইৰ দুখ লাগে। একো এটা সহযোগ কৰি দিব নোৱৰা বেথাই কেতিয়াবা তাইক কষ্ট দিয়ে। আনহাতে দিনে দিনে বাঢ়ি অহা তেওঁৰ এই ব্যস্ততাই তাইক কৰি তোলে অধিক নিসংগ, অধিক একাকী। আৰু তেনে সময়ত তাই অজানিতে সাবটি লয় কলমটো, বহীখন নহ'লে কিতাপ এখন। আৰু স্মাৰ্টফোনটো?

...তাৰমানে কেৱল চাহ-ভাতৰ ভোক পূৰাবলৈহে মানুহৰ ঘৰলৈ মনত পৰে নেকি??? তাইৰ নিজলৈকে পুতৌ জন্মিল। অতপৰে তাইতো তেওঁৰ কষ্টৰ কথা ভাবিয়েই মনটো অস্থিৰ হৈ আছিল! তেওঁ কি তাইৰ অপেক্ষাৰত দুচকুৰ ভাষা আজিও বুজি নাপালে? কিয় তেওঁ হাতত অনবৰতে লাগি থকা ফোনটোৰ পৰা ক'ল এটা কৰিব নোৱাৰিলে?...

অৱশ্যে তাই পাৰে আৱাসৰ আন বহুকেইগৰাকী মহিলাৰ দৰে তায়ো ব্যস্ত হ'ব পাৰে মাহেকীয়া - পষেকীয়া কিটি পাৰ্টি, লেডিজ ক্লাব এইবোৰত। কিন্তু এইবোৰৰ অন্তৰালত যেতিয়া দামী পোছাক, দামী ঘড়ী, ঘৰ - গাড়ী, গিৰিহঁতৰ ষ্টেটাচ আদিবোৰেই মুখ্য বিষয় হৈ পৰে তাই আঁতৰি আহে নিৰৱে আৰু শামুকৰ দৰে নিজকে বন্দী কৰে নিজৰ মাজতে।

আজি পিছে তাইৰ মনৰ ক্ষোভ, যাতনাৰ কাৰণ কিছু ভিন্ন। আবেলিৰ বেলি লহিওৱাৰ সময়কণ আন বহুতৰ দৰে তাইবো প্ৰিয়। তাইৰ আৱাসিক গৃহৰ শেষ সীমাত থকা চেঙন

কেইজোপাৰ আঁৰে আঁৰে অদূৰৰ বিস্তীৰ্ণ চাহবাগিচাৰ আঁৰত আৰম্ভিম ৰূপ লৈ বেলিটোৱে বিদায় মাগে। ওপৰৰ আলিকম্ ৰাত বহি নিশাদে তাই পাণ কৰে বেলি ডুবাৰ সেই অতুল সৌন্দৰ্য্য। আৰু সেই বেলি মাৰ যাব ধৰা ক্ষণতে প্ৰায়ে তেওঁও আহি তাইৰ কাষত বহে। একাপ ৰঙা চাহ সন্মুখত লৈ দুয়ো দিনটোৰ কৰ্মৰাজিৰ খটিয়ান লয়। দহ পোন্ধৰ মিনিট কেতিয়াবা আধা ঘণ্টা দুয়ো একেলগে কটাই তেওঁ পুনৰ নিজৰ কৰ্মক্ষেত্ৰলৈ ৰাওনা হয়। নামত যদিও মাত্ৰ অলপ সময় কিন্তু তাই ভাবে এই এটা পলে তেওঁৰ দিনটোৰ ফিল্ডৱৰ্কৰ অলপ হ'লেও সকাহ দিয়ে আৰু সন্ধিয়া অফিচৰ কামৰ বাবে সতেজ হয়। আৰু তাইবো জানো দিনটোৰ অপেক্ষাৰ পূৰ্ণ নহয়!

আজিও তেনেদৰে চাহ একাপ খাম খাম বুলি তাই প্ৰতীক্ষাৰত। কিন্তু আবেলি গৈ সন্ধ্যা হ'ল, সন্ধ্যাৰ পৰা ক্ৰমে যেন ৰাতি গৰকিলে। চাহ খাবলৈ আহিবলৈ আহৰি নাপালে মানে নিশ্চয় বচৰ নতুন কিবা অৰ্ডাৰ আহিল। নতুনকৈ অহা বচজন বহু বেছি কৰ্মতৎপৰ আৰু কঠোৰ বুলি ইতিমধ্যে তাই জানিব পাৰিছে। তাইৰ নিজকে অপৰাধী উপৰাধী লাগিল সিহঁতৰ বাবেই মানুহজনে ইমান কষ্ট কৰিছে অথচ তাই ! তাই

খব-খেদাকৈ তেওঁৰ পছন্দৰ উপকৰণেৰে বাতিৰ সাঁজৰ বাবে বান্ধিবলৈ জো-যা কৰিলে। মানুহজন আহিলে পছন্দৰ এসাঁজ খাই খাই হেঁপাহৰ কথা পাতিব! তাই পঢ়া কিতাপখন, নতুনকৈ ফুলিব ধৰা বাগিচাৰ নতুন জাতৰ গোলাপজোপা, জীয়েকে কৰিবলৈ লোৱা নতুন কৰ্ম সূচী, দিনটোৰ কিমান যে কথা গোট খাই থাকে! শেষত, হয় আনদিনাতকৈ কিছু পলমকৈ ভাত খাবৰ পৰতে সোমালহি মানুহজন।

— "আজি সুবিধা পাই অনলৰ ঘৰতে এপাক সোমালোঁ। তাৰ ল'ৰাৰ বিজাল্টৰ পাৰ্টি খালোঁ। সেয়ে আবেলি আৰু ঘৰলৈ নাহিলোঁ। " উৎসাহেৰে কোৱা মানুহজনৰ কথাষাৰ তাইৰ বুকুত কিন্তু শূল হৈ বিদ্ধিলে।

তাৰমানে কেৱল চাহ-ভাতৰ ভোক পূৰাবলৈহে মানুহৰ ঘৰলৈ মনত পৰে নেকি??? তাইৰ নিজলৈকে পুতৌ জন্মিল। অতপৰে তাইতো তেওঁৰ কষ্টৰ কথা ভাবিয়েই মনটো অস্থিৰ হৈ আছিল! তেওঁ কি তাইৰ অপেক্ষাৰত দুচকুৰ ভাষা আজিও বুজি নাপালে? কিয় তেওঁ হাতত অনবৰতে লাগি থকা ফোনটোৰ পৰা ক'ল এটা কৰিব নোৱাৰিলে? তাইৰ মনৰ মাজত থকা সহমৰ্মিতা কিম্বা বিষাদ বেদনাবোৰ নিমিষতে প্ৰচণ্ড ফোভলৈ ৰূপান্তৰ হ'ল যদিও তাই

মুখেৰে একো নামাতিলে।

মানুহজন ইতিমধ্যে বিছনাত পৰিছে। পুৱা ছয় বজাৰ পৰা আঠ বজালৈকে অফিচ, ফিল্ডৰ কাম কৰি তেওঁ প্ৰায়ে লবেজান হৈ ঘৰ সোমায়। দুপৰীয়া আৰু আৰু আবেলি অৱশ্যে চাহ ভাতৰ বাবে মুঠ দুঘণ্টামান জিৰণি পায়। কিন্তু আজি কিছুদিন নতুন জি এম, নতুন এম ডি আদিৰ বাবে সেই আহৰিৰ সময় কমি গৈছে। স্বাভাৱিকতে কামৰ প্ৰেচাৰত ঘৰলৈ দিয়া সময় কমি গৈছে। কথাটো তেওঁৰ বাবে কিমান গুৰুত্বপূৰ্ণ তাই নাজানে যদিও নিজেই নিজক নিচুকাই থাকিবলৈ তাইৰ কিছু কষ্ট হয়।

"জীয়াই থাকিবলৈ চাৰিটা বস্ত্ৰৰ খুবেই প্ৰয়োজন, কৰিবলৈ ভাল কাম এটা, ভাল পাবলৈ হৃদয় এখন, নেহেৰুৱাবলৈবিশ্বাস এটা আৰু কালিলৈ কিবা এটা ভাল হ'ব, তেনেকুৱা আশা এটা।"

— 'নামত মাজুলী কহয় সৱে'

— জয়ন্ত মাধৱ বৰা।

তাই পঢ়ি থকা কিতাপখন সামৰি হাতত কলমটো লৈ ডায়েৰীখন মেলি ল'লে। বিশ্বাসী বন্ধুজনে হাত মেলি তাইৰ হাতত খামুচি ধৰিলে। — "কালিলৈ এটা ৰঙীন পুৱাই তাইলৈ বাট চাই আছে! "

ই-মেইল আইডিঃ

rupjyotigogoi1977@gmail.com

# টুপী

- বীণা বিশ্বাস



মানুহৰ দলটোৰ আগে আগে বিদ্ধিমাকো নঙলা খুলি সোমাই অহা দেখি বাৰাণ্ডাত পায়চাৰী কৰি থকা বিনন্দ চলিহাই ততাতৈয়াকৈ পিদ্ধি থকা ক'লা টুপীটো খুলি ধ'বলৈ ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল। সেইখিনি সময়ত মানুহৰ চাৰিজনীয়া দলটো বিনন্দ চলিহাৰ বাৰাণ্ডাত আহি উপস্থিত হ'ল। গৃহস্থক নেদেখি কলিং বেলৰ চুইচটো

টিপিলে। বিনন্দ চলিহাই বেবৰ গজাল এটাত কোনোমতে টুপীটো ওলোমাই থৈ বাহিৰলৈ ওলাই আহিবলৈ লোৱাত চ'ৰা ঘৰত পত্নীৰ সৈতে মুখামুখি হ'ল। "হেৰি কি কৰিছে, চুলিখিনি ফণীয়াই ন'লয় কিয়, মানুহজনৰ আগত এনেকৈ আউল-বাউল মূৰটোৰে যায় নে?" পত্নীৰ কথাত বিনন্দ চলিহা এক প্ৰকাৰ উচপ খাই উঠিল আৰু চুলিখিনি গত লগাবলৈ



আকৌ ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল। দ্বিতীয় বাৰ কলিং বেলৰ কৰ্কশ মাতটোত চলিহাই মনে মনে ভুৰভুৰালে " তাইতো অহাৰ কথা নাছিল, ইমান দূৰৰ পৰা কোনো খবৰ-বাতৰি নিদিয়াকৈ তাই কিয় আহিল ? তদুপৰি অনুষ্ঠান এটা উদ্বোধন কৰিব লাগে বুলি ফোনত নিমন্ত্ৰণ কৰোঁতে পুৰুষ কণ্ঠ এটাহে শুনা গৈছিল।" বিনন্দ চলিহা অলপ অপ্ৰস্তুত হ'ল। ইমানপৰে মানুহ কেইজনক তেওঁৰ পত্নীয়ে আখে-বেখে মাতি আনি চৰাঘৰত বহুৱাই আকৌ ভিতৰলৈ সোমাই আহিল। "হেৰি শুনিছে আলহীয়ে অপেক্ষা কৰিছে, মাত দিয়ক গৈ আকৌ। আপুনি দেখোন ভিতৰলৈ আহি লাগি ধৰিল?" পত্নীৰ কথাত ধতমত খাই বিনন্দ চলিহা চ'ৰাঘৰলৈ যাবলৈ লওঁতে এবাৰ পত্নীৰ চকুলৈ চাই তৎক্ষণাত চকু ঘুৰাই আনিলে আৰু আলহীক মাত দিবলৈ গ'ল।

চ'ৰাঘৰৰ চকীত বহি থকা প্ৰত্যেকজনে বিনন্দ চলিহাক দেখি হাতযোৰ কৰি অভিবাদন জনালে। কোঠাটোৰ এটা চুকত অকলশৰীয়া কৈ থোৱা চকীখনত বিদ্ধমা বহিছিল। তায়ো বিনন্দ চলিহাক নমস্কাৰ জনাই মিচিকিয়া হাঁহিৰে অভিবাদন জনালে। "ভাল নে আপোনাৰ ?" তাইৰ মাতত বিনন্দ চলিহা আকৌ ধতমত খালে। তেওঁৰ যেন এই মুহূৰ্তত বিদ্ধিমাৰ লগত কথা পতাৰ মন নাই। তথাপিও ক'লে

"আছে দিয়া ভালেই। তুমি ?" তাইৰ উত্তৰলৈ অপেক্ষা নকৰি এইবাৰ বিনন্দ চলিহাই অনুষ্ঠানলৈ নিমন্ত্ৰণ কৰিবলৈ অহা বাকী সকলৰ লগত চিনাকি হ'ল আৰু তেওঁলোকৰ আনুষ্ঠানটোৰ বিষয়ে আলোচনা কৰিবলৈ ধৰিলে। তাৰে এজনে মোনাৰ পৰা লেফাফা এটা উলিয়াই অতি বিনয়েৰে বিনন্দ চলিহাৰ হাতত দিলে আৰু তেওঁলোকৰ অনুষ্ঠানটো শুভ উদ্বোধন কৰিবলৈ নিৰ্দিষ্ট দিন তাৰিখ দি অনুৰোধ কৰিলে। লগতে তেওঁৰ অহা-যোৱা আৰু থকা-খোৱাৰো সু বন্দোবস্ত উদ্যোক্তা সকলেই কৰিব বুলি ক'লে। অৱসৰপ্ৰাপ্ত চৰকাৰী বিষয়া বিনন্দ চলিহা সেই অঞ্চলটোৰ সন্মানীয় ব্যক্তি। সাহিত্য অনুৰাগী লোক। এজন সৎ নিষ্ঠাবান চাকৰিয়াল হিচাপেই নহয় এজন সৎ আৰু সমাজসেৱক হিচাপেও সভা-শুৱনী বিনন্দ চলিহাক বিভিন্ন অনুষ্ঠানে সভাৰ সৌষ্ঠৱ বৃদ্ধি আৰু বহুমূলীয়া ভাষণৰ বাবে নিমন্ত্ৰণ কৰে।

বিনন্দ চলিহাই এপাকত চুকৰ চকীখনত বহি ভাবত বিভোৰ হৈ থকা বিদ্ধিমালৈ চালে। তায়ো যেন তেওঁৰ চাৱনিলায়ে মন কৰি আছিল। তাই চকুৰ ইংগিতেৰে চলিহাক কিবা বুজাবলৈ চেষ্টা কৰিলে, কিন্তু চলিহাই তাইৰ আকাৰ-ইংগিতেৰে কোৱা কথাৰ একো আঁত

ধৰিব নোৱাৰিলে। তাইৰ হাতত এটা চিকচিকিয়া টোপোলা। চলিহাই অনুমান কৰিলে তাই কিজানি ইংগিতেৰে এই টোপোলাটোৰ কথাই ক'বলৈ বিচাৰিছিল। অৱশেষত মানুহ কেইজন যাবলৈ ওলাল। বিদায় লোৱাৰ বেলিকা আকৌ তেওঁলোকে বিনয়েৰে বিনন্দ চলিহাক নমস্কাৰ জনালে। কিন্তু বিদ্ধমাক তেতিয়ালৈকো নিজৰ ঠাইতেই বহি থকা দেখি বিনন্দ চলিহাই বুজি পালে যে তাই সেই অনুষ্ঠানৰ মানুহ বিলাকৰ লগত আহা নাই। এই বাৰ চলিহা আক'বেছি বিবুদ্ধিত পৰিল। মানুহ কেইজনক নঙলামুখলৈকে আগবঢ়াই থৈ আহি তেওঁ বিদ্ধিমাৰ পোনো পোনো চকীখনত বহিল। কিন্তু তেওঁ তাইৰ স'তে বাক বিনিময় কৰাৰ আগতেই তাই হাতত থকা টোপোলাটো চলিহাৰ হাতত গুজি দি তাৰ পৰা ওলাই আহিবলৈ সাজু হ'ল। মিচিকিয়াই হাঁহি এটা মাৰি বিনন্দ চলিহালৈ এটা কৰুণ চাৱনি দি তাই চলিহাৰ ঘৰৰ পৰা ওলাই আহিল। হাতত বিদ্ধমাই দিয়া টোপোলাটো লৈ বিনন্দ চলিহা সেইখিনিতেই স্থানু হৈ থিয় হৈ থাকিল। ভিতৰৰ পৰা পত্নী আহি তেওঁক মাত দিলতহে তেওঁৰ সন্মিত ঘূৰি আহিল। "কি হ'ল, আপুনি কি চিন্তাত ইমান মগ্ন হৈ আছে ? আক আপোনাৰ হাতত এইটো কি ? অ' তেওঁলোকে আনিছে হ'বলা। চাওঁচোন কি আছে ?" বুলি

চলিহাৰ পত্নীয়ে তেওঁৰ হাতৰ পৰা টোপোলাটো নিবলৈ লওঁতে তেওঁ আকৌ অপ্ৰস্তুত হ'ল যদিও পত্নীৰ হাতত টোপোলাটো তুলি দিলে।

চলিহা খৰখোজেৰে বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল। নঙলা মুখলৈ গৈ দূৰ দূৰলৈ বিদ্ধিমাক নেদেখি আচৰিতো হ'ল। কাৰণ ইমান কম সময়ৰ ভিতৰত ছোৱালীজনী কেনেকৈ ইমান খৰখোজে চলিহাৰ দীঘল পদূলিটো পাৰ হৈ নেদেখা হৈ গ'ল ? মনে মনে চলিহাৰ অলপ বেয়াও লাগিল। "ছেহ ! ইমান দূৰৰ পৰা বাটকুৰি বাই ছোৱালীজনী আহিল অথচ তাইৰ লগত ভালদৰে দুআষাৰ পতাই নহ'ল!" চলিহা বিষন্ন মনে নঙলা মুখৰ পৰা উভতি আহিল। গোটেই পদূলিটোতেই চিনাকি গোন্ধ এটা আমোলমোলাই আছিল। চলিহা বাৰাণ্ডাৰ আৰামী চকীখনত গা টো এৰি দি বহি পৰিল। মনটো বৰ উত্তলথুত্তল লাগিল। কোনো খবৰ নাই বাতৰি নাই, অথচ কালি ৰাতিপুৱাইচোন তাইৰ স'তে ফ'নত কথা হৈছিল। তাইতো ইয়ালৈ অহাৰ কথা এবাৰো কোৱা নাছিল ? ছোৱালীজনী অলপ ছটছটীয়া স্বভাৱৰ বুলি তেওঁ জানে। হ'লেও এনেকৈ সকলোকে এৰি তাই কেনেকৈ আহিলে? তেওঁৰ মনত নানানটা ভাব একেলগেই খেলাই গ'ল। তেওঁ হঠাৎ ভাবিলে তাইক এটা ফ'ন কৰি চাব পাৰিলে

...আন এজনে ক'লে " নতুন চৰকাৰখনে একো দিব নোৱাৰিলেও বাইজখনক একোটাহঁত টুপী বাৰুকৈয়ে পিদ্ধাইছে।" মানুহজনৰ মুখত টুপীৰ কথা শুনি বিনন্দ চলিহাৰ আকৌ বিদ্ধমাই দিয়া টুপীটোৰ কথা মনত পৰি গ'ল। তেওঁ মনে মনে ভাবিলে সঁচাকৈয়ে কেৱল চৰকাৰেই নহয় আজিকালি সুবিধা পালেই এজনে আন জনক টুপী পিদ্ধায়। তাৰে বেছিভাগ টুপী য়েই নিজৰ স্বাৰ্থৰ লগত জড়িত। তেৱোঁতো অতদিনে পত্নীক এটা শুধ বগা টুপী পিদ্ধাই আহিছে ! অথচ সহজ-সৰল মানুহজনীয়ে একোৱেই তলকিব নোৱাৰি বিদ্ধমাই দিয়া টুপীটো তেওঁক নিজ হাতেৰে পিদ্ধাই দি তাৰ শলাগ লৈছে...

ভাল হয়। এনেকৈ হঠাৎ একো খবৰ নিদিয়াকৈ অহাৰ বাবে তাইক ধমক এটাও দিব। জেপৰ পৰা ফ'নটো ওলিয়াই তেওঁ বিদ্ধমাৰ নম্বৰটো ডায়েল কৰিলে। কেইবাবাৰো বিং হ'ল কিন্তু তাই কোনো সঁহাৰি নিদিলে। চলিহাই ভাবিলে তাই চাগে ফ'নটো বেগত ভৰাই থোৱাৰ বাবে বিংটো শুনা নাই। পিছত

মিচ্ কল দেখিলে নিজেই কৰিব বুলি আশা কৰি ফ'নটো থৈ দিলে।

ভিতৰৰ পৰা চলিহাৰ পত্নীয়ে তেওঁক মাতিলে। হঠাৎ তেওঁৰ বিদ্ধমাই দিয়া টোপোলাটোৰ কথা মনত পৰিল। এইবাৰ তেওঁ আশংকাত ঘামিজামি গ'ল। কি বা ভৰাই আনিছে ছোৱালীজনীয়ে টোপোলাটোত ? তেওঁ অলপো দেৰি নকৰি ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল। পত্নীয়ে হাঁহি হাঁহি তেওঁৰ মূৰত বগাত ক'লা আঁচ দিয়া উমাল টুপী এটা তেওঁৰ মূৰত পিদ্ধাই দি ক'লে " চাওক এই টুপীটো তেওঁলোকে আপোনাৰ বাবে আনিছিল। ভালেই হ'ল দিয়ক আপুনি যিহে ক'লা ফাপৰে ধৰা বৰণৰ টুপী এটা পিদ্ধি থাকে ! তাতকৈ এইটো বহুত গুণেই ভাল।" টুপীটো মূৰত পিদ্ধি চলিহাৰ যেন সেই চিনাকি গোন্ধটো আকৌ নাকত লাগিল। পত্নীয়ে যে ক'লে টুপী টো তেওঁলোকে আনিছে বুলি, তাৰমানে টোপোলাটো যে বিদ্ধমাই তেওঁক দিছে সেই কথাটো তেওঁৰ পত্নীয়ে নাজানে হ'বলা ? ছেহ: তেওঁ মিছাতেই ইমানখন অশান্তিত ভূগিলে! এৰা ! তেওঁ কিমান দিন ধৰি যে পত্নীক এনেকুৱা এটা অদৃশ্য টুপী পিদ্ধাই আহিছে ! টুপীটো উম লগা আৰু দৃশ্যমান নহয় যদিও মিছা আৰু ফাঁকিৰে ভৰা। চলিহাই টুপীটো খুলি মূৰত হাত ফুৰালে। চুলি বহুত সেৰেঙা হৈছে। এমূৰ

কিচকিচীয়া জপৰা চুলি আছিল যেতিয়া চলিহাই যুগ্ম জীৱন আৰম্ভ কৰিছিল। তাৰপিছত সাংসাৰিক জীৱনৰ কত ঘাত-প্ৰতিঘাত তেওঁ পত্নীৰ বিশ্বাস আৰু আস্থাৰ মাজেদি পাৰ কৰিলে। পত্নীয়ে কোনো কালেও তেওঁৰ আৰু ল'ৰা-ছোৱালী হালৰ বাহিৰে আন কোনোফালে চকু দিয়া চলিহাৰ মনত নপৰে। কিন্তু তথাপিও কিহৰ তাৰণাত তেওঁ বিদ্ধমাৰ দৰে ছোৱালী এজনীৰ লগত গোপন সম্পৰ্ক ৰাখিছিল ? আজি যেন চলিহাৰ কথাবোৰ কিবা সাঁথৰ সাঁথৰ লাগিল।

আকৌ কৰ্কশ মাতেৰে কলিং বেলটো বাজি উঠাত চলিহাৰ ভাবত যতি পৰিল। তেওঁ আকৌ বিদ্ধিমা অহা বুলিয়েই আশংকা কৰি দুৱাৰ খুলিবলৈ আগবাঢ়ি গৈ দেখে দুজন চিনাকি মানুহ তেওঁক লগ পাবলৈ আহিছে। চলিহাই মানুহ দুজনক মাতি আনি ভিতৰত বহোৱালে আৰু ভিতৰলৈ গৈ পত্নীক মানুহ দুজন অহাৰ কথা ক'লে। বহুত সময় তেওঁ মানুহ দুজনৰ লগত কথা পাতিলে যদিও তেওঁৰ বিদ্ধমাৰ কথাই মনত পৰি থাকিল। তেওঁ ভাবিলে এই অচিনাকি চহৰত তাই যদি অকলে আহিছে তেনেহ'লে থাকিব ক'ত ? তাইতো এই চহৰত তাইৰ কোনো আত্মীয় পৰিজন আছে বুলিও কোৱা নাছিল। কিমান সময় ভাবত বিভোৰ হৈ ছোৱালীজনী চুকৰ চকীখনত বহি থাকিল,

হ'লেও তেওঁ তাইৰ লগত ভালদৰে মাত এম্বাৰো নিদিলে। অন্তত: ইয়াত তাই ক'ত আছেহি বুলি সোধা হেঁতেনো তাইৰ খবৰ এটা ল'ব পাৰিলেহেঁতেন! চলিহাৰ আকৌ এবাৰ তাইলৈ ফ'ন এটা কৰি চাবলৈ মন গ'ল। চলিহাৰ পত্নীয়ে আলহীক চাহ দিলেহি। চেগ বুজি চলিহা ভিতৰলৈ গৈ আকৌ বিদ্ধমাৰ নম্বৰটো ডায়েৰ কৰিলে। এইবাৰ সেইফালৰ পৰা পুৰুষ কণ্ঠ এটা ভাঁহি আহিল। চলিহা বিমোৰত পৰিল। তেওঁ আকৌ তাইৰ নম্বৰটো ভালদৰে পৰীক্ষা কৰিলে। একেইতো আছে নম্বৰটো ? যোৱাকালিৰ কন্টেইন্ট লিষ্টৰ পৰাই তেওঁ নম্বৰটো ৰিডায়েল কৰিছিল। তেন্তে তাইৰ ফ'নত পুৰুষ কণ্ঠ ? কথাবোৰ চলিহাৰ কিবা আচহুৱা লাগিল। ফ'নটো জেপত ভৰাই তেওঁ পুনৰ আলহীৰ লগত কথা পতাত লাগিল। তাৰে এজনে বৰ্তমান ৰাজনৈতিক পৰিস্থিতিৰ ওপৰত বৰ ৰসাল আলোচনা আৰম্ভ কৰিলে। বোলে " আগৰ চৰকাৰখন বৰ বেছি পুৰণা হৈছিল বাবেই ৰাইজৰ একঘেয়ামি হৈছিল, সেইবাবেই ৰাইজেই জানো নতুন চৰকাৰখনক ৰাজপাটত উঠোৱা নাছিল? এতিয়া চৰকাৰী প্ৰতিনিধিৰ কথাৰ ফুলজাৰি আৰু মিছাৰ ফকটি।" আন এজনে ক'লে " নতুন চৰকাৰখনে একো দিব নোৱাৰিলেও ৰাইজখনক একোটা হৈঁত টুপী বাককৈয়ে

পিঙ্কাইছে।" মানুহজনৰ মুখত টুপীৰ কথা শুনি বিনন্দ চলিহাৰ আকৌ বিদ্ধমাই দিয়া টুপীটোৰ কথা মনত পৰি গ'ল। তেওঁ মনে মনে ভাবিলে সঁচাকৈয়ে কেৱল চৰকাৰেই নহয় আজিকালি সুবিধা পালেই এজনে আন জনক টুপী পিন্ধায়। তাৰে বেছিভাগ টুপী য়েই নিজৰ স্বার্থৰ লগত জড়িত। তেৱোঁতো অতদিনে পত্নীক এটা শুধ বগা টুপী পিন্ধাই আহিছে ! অথচ সহজ-সৰল মানুহজনীয়ে একোৱেই তলকিব নোৱাৰি বিদ্ধমাই দিয়া টুপীটো তেওঁক নিজ হাতেৰে পিন্ধাই দি তাৰ শলাগ লৈছে। চ'ৰাঘৰত তেওঁ লোকৰ বসাল আলোচনা পাগত উঠিল যদিও চলিহাৰ মনটো ভিতৰি ভিতৰি এক অজান আশংকাত হাহাঁকাৰ কৰি থাকিল। কিছুপৰৰ পিছত মানুহ দুজন গুচি গ'লত চলিহাই পত্নীৰ লগত ইটো-সিটো কথা পাতি আছিল। সন্মুখত টি ভি টো চলি আছিল। সন্ধিয়াৰ আঞ্চলিক বাতৰিটো দুয়োজনে একেলগে বহি চাই। অলপ পিছতেই বাতৰিৰ ঘোষকে সন্ধিয়াৰ মুখ্য বাতৰি সমূহ পঢ়িবলৈ ধৰিলে। ডাঙৰ হল ঘৰটোত ডাইনিং টেবুলটোৰ সন্মুখৰ বেৰত টিভিটো আৰু মাত্ৰ দুজন মানুহ। সন্তৰ্পণে বাতৰি শুনাৰ বাবেই দুয়োজনৰ মন আৰু চকু টি ভিৰ পৰ্দাত নিবদ্ধ। বেৰত এটা নোদোকা জেঠিয়ে মহ খাবলৈ জোপ লৈ থকা পখিলা এটাক জপটিয়াই

ধৰি টিকটিকাই দিয়াত এটা বিকট শব্দ হোৱা যেন লাগিল কিছু সময়ৰ বাবে দুয়োজনৰ দৃষ্টি বেৰত বগাই থকা জেঠিটোত নিবদ্ধ হ'ল।

টিভিত ঘোষকে মুখ্য বাতৰি সমূহ সবিস্তাৰে পঢ়িবলৈ ধৰিলে। " উজনি অসমৰ বিশিষ্ট সাহিত্যিক, সাংবাদিক আৰু জনপ্ৰিয় অসমীয়া আলোচনী "অংগনা"ৰ কাৰ্যবাহী সম্পাদক বিদ্ধমা বশাকৰ অকাল মৃত্যু। সুদীৰ্ঘ দহ বছৰ কাল হাওঁফাওঁৰ কৰ্কট ৰোগত ভোগী অৱশেষত দুদান্ত সাহসী আৰু কৰ্মসচেতন বশাকে যোৱা নিশা উজনি অসমৰ এখন স্থানীয় নাৰ্চিংহোমত মৃত্যুৰ ওচৰত হাৰ মানিলে। সাহিত্যিক সাংবাদিক বশাকৰ মৃত্যুত বিভিন্ন দল-সংগঠনে শোক প্ৰস্তাৱ প্ৰেৰণ কৰি তেওঁৰ বিদেহ আত্মাৰ সদগতি কামনা কৰিলে। তেওঁৰ অকাল মৃত্যুত অঞ্চলটোত দুখৰ ছাঁ পৰিল।"

ডাইনিং টেবুলৰ এচুকত তেতিয়াও চিকচিকিয়া কাগজেৰে মেৰিয়াই থোৱা টুপীটো পৰি আছিল। চলিহাই টুপীটো হাতত হৈ জোৰে জোৰে কাহিবলৈ ধৰিলে। এসময়ত কাহি কাহি মানুহজন চকীখনতেই ঢলি পৰিল।

ই-মেইল আইডিঃ

drnade3@gmail.com

# ই-কলম অসম প্রকাশনৰ প্রকাশিতব্য গ্রন্থ



A Textbook for All Assam Competitive Examinations

## নিযুক্তি অসম

2000+  
MCQ

Special for ADRE 2.0  
Grade III & IV Post



### Topics Covered -

- Mathematical Aptitude
- General Science
- Computer & Technology
- History (Assam/India)
- Geography (Assam/India)
- Polity
- Environmental Science
- Current Affairs

### Writers

Bhaskar Jyoti Sarmah, M. Tech  
Aparupa Sarma, M. Phil

→ আগতীয়া বুকিংৰ বাবে যোগাযোগ নম্বৰ ←

+91 76700 10562/ +91 86382 76080

# ই-কলম অসম প্ৰকাশনৰ প্ৰকাশিত গ্ৰন্থ

১। অনুপমা বৰগোহাঁইৰ  
গল্প সংকলন  
“সিংহাৰলোকন”  
দামঃ ২৫০টকা (মাত্ৰ )



২। ড° চয়নিকা শইকীয়াৰ  
কবিতা সংকলন  
উন্নত আধাৰিত উপন্যাস

“ক’ৰপৰা ‘খ’লৈ”  
দামঃ ১৫০টকা (মাত্ৰ )





৩। প্ৰদীপ কুমাৰ দত্তৰ শিশু-কিশোৰ উপযোগী  
বিজ্ঞান বিষয়ক হাতপুথি

## “এণ্ডৰফিন ”

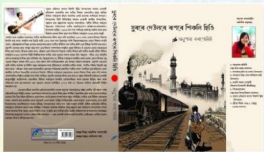
দামঃ ১২০টকা (মাত্ৰ )



৪। অনুপমা বৰগোহাঁইৰ উপন্যাস

## সুৰৰে দেউলৰে ৰূপৰে শিকলি ছিঙি

দামঃ ৩০০.০০ টকা



৫। 'কথা-কাঞ্চন '  
ই-আলোচনীৰ নিৰ্বাচিত  
গল্প সংকলন-

## গল্প কাঞ্চন

দামঃ ৩০০.০০ টকা



প্ৰকাশক : ই-কলম অসম, গুৱাহাটী

যোগাযোগৰ নম্বৰ- 8638276080/ 7670010562

( Free Delivery)

# ব্লাউজৰ দৰ্জী

- আৰমান হাজৰিকা



এতিয়ালৈকে আমি যিমানবোৰ ঠাইলৈ বদলি হৈছোঁ, সকলোতে অইনবোৰ অত্যন্ত জৰুৰী কথাৰ লগতে এটা তুলনামূলকভাৱে কম জৰুৰী কথায়ো প্ৰতিবাৰেই বিশেষ জৰুৰী কথা হিচাপে পৰিগণিত হৈ আহিছে। সেইটোৱেই হৈছে 'নতুন ঠাইখনত পৰিবাৰৰ বাবে ভালকৈ ব্লাউজ চিলোৱা এজন দৰ্জীৰ সন্ধান কৰা'! বিয়াৰ আগতে 'ব্লাউজ' বোলা বস্ত্ৰবিধ যে

তিৰোতাৰ বাবে ইমান গুৰুত্বপূৰ্ণ, মই সমূলি নেজানিছিলোঁ। তথাপিও দেখি-শুনিয়ে এটা কথা বুজিছিলোঁ যে, এইটো বৰ সহজেই সিজিব পৰা বিষয় নহয়। বোধকৰো সকলো বিবাহিত পুৰুষৰেই ডেকা-ডুৱা বয়সত মোৰ দৰেই একেই অভিজ্ঞতা হয়।

তেতিয়া নিজে যিটো বুজিছিলোঁ যে, দোকানত পুৰুষৰচাৰ্ট পোৱাৰ দৰে মহিলাৰো ব্লাউজ পায়। কিন্তু ব্লাউজৰ জোখ-মাপবোৰৰো কোনো ধাৰণা নাছিল। মোৰ নিজৰ চাৰ্ট কিনিবলৈ হ'লে, এটাই কথা মই দোকানীক কৈ দিওঁ, "ডাৱল এক্সেল (XXL), হাত চুটি, পিউৰ কটন (বিশুদ্ধ কপাহী)। দোকানীয়ে এজাপ চাৰ্ট আনি আগত 'ধূম'কৈ পেলাই দিয়ে। মই লগে লগে 'টাৰ্মিনেটৰ' নামৰ চিনেমাৰ 'আৰ্নল্ড শ্বুৱেজগাৰ্ণাৰে' স্কেন কৰাদি গোটেই জাপটোকে ধৰে ধৰে স্কেন কৰি তাৰে এটা চাৰ্ট আঁতুলিৰে চুই দিওঁ। দোকানীয়ে সেইটো টান মাৰি উলিয়াই দিয়ে। তথাপিও 'অতিপাত শিয়ান' গ্ৰাহকৰ দৰে, "মোলৈ টান হ'ব নেকি" বুলি দোকানীক খৰংখচকৈ এবাৰ জেৰা কৰোঁ। দোকানীয়েও যেন 'মোৰ গাৰ জোখটো' মোতকৈ তেওঁহে বেছি ভালকৈ জানে, তেনেকৈ একে আমাৰেই 'ন দি' মোক নিৰ্ভয় দিয়ে। তাৰপিছতো দোকানীক 'তামাকাঁহা' দেখুৱাই

দিম যেনকৈ দৰদাম কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰোঁ। দোকানীয়ে দাম 'এশ টকা' বুলি ক'লে, মই 'নব্বৈ টকাতকৈ এটকাও বেছি নিদিওঁ' বুলি আঁকোৰ-গোঁজকৈ কওঁ। দোকানীয়েও লগে লগে "আপোনাবো এৰক, মোবো এৰোঁ" বুলি কৈ পধগনকৈ টকাত চাৰ্টতো বান্ধি দিয়ে। মই গোফৰ তলতে আয়ুৰ্ণসাদৰ হাঁহি এটা মাৰি স্বগতোক্তি কৰোঁ, "হুঃ, মোক অকৰা ভাবিছিলে!"

পিছে, কেতিয়াবা দোকানত দেখোঁ, এটা ব্লাউজ কিনিবলৈ লৈ চাৰিজনীমান মহিলাই এজন দোকানীক সশুখৰ কাউটাৰতে ঠিয় কৰাই লৈ 'বাৰ বজাই' দিয়ে। ৰঙটো বাচোঁতে বাচোঁতেই দোকানীৰ অৱস্থা একলেখীয়া হৈ যায়। ওচৰে পাজৰেই এসোপা প্ৰায় একে ৰঙৰ ব্লাউজৰ দ'ম লাগি থাকেহি যদিও, মানুহ কিজনীক তাৰে কোনোবা দুটা ব্লাউজৰ মাজৰ ৰঙটোহে লাগে। ইফালে দোকানীৰ ওচৰত সেইটো ৰঙহে নেথাকে। তথাপিও বহুত পেৰা-পেৰি, বহুত বিচাৰ-বিশ্লেষণ, অনেক আত্মমত্বন, লগতে দোকানীয়ে সুযোগ সুবিধা বুজি দিয়া 'কথাৰ আত্মাস'ৰ পিছত, চাৰি গৰাকী গ্ৰাহকৰ তিনিগৰাকীয়ে মিলি মূল গ্ৰাহক গৰাকীক নিজৰবৰীয়াকৈ বুজনি দি পতিয়ন নিয়ায়। তাৰপিছতো কেতিয়াবা, "এহ্ বেলেগ এখনত চাঙগৈ ব'ল" বুলি দোকানীক

...দিনটোত কিচিম কিচিম  
ব্লাউজৰ ডিজাইন আৰু  
তেনেকৈ কিচিম কিচিম মহিলা  
গ্ৰাহকৰ লগত শীতল মগজুৰে  
কথা-বতৰা পাতিও নেভাগৰা  
এই মানুহজনে ঘৈণীয়েকৰ পৰা  
জ্বলাকলা খাই আপোনঘাটী  
হবলৈ চিন্তা কৰিব পৰা,  
আকৌ ঘৈণীয়েকক বশ কৰিব  
পৰাকৈ তাবিজ আনিব পৰাকৈ  
চিন্তা কৰিব লগীয়া এই  
দৰ্জীৰ ঘৈণীয়েকজনী  
স্বভাৱত বাৰু কিমান জয়াল  
তিৰোতা হ'ব লাগিব!...

সমস্ত প্ৰচেষ্টাত চেঁচাপানী ঢালি, পঞ্চগল্লিছ  
মিনিট মানৰ পিছত, আটাই কেইগৰাকীয়ে  
বিত্তহস্তে দোকানৰ পৰা প্ৰস্থান কৰে।  
দোকানীয়েও, "উহ ৰক্ষা" যেনকৈ ডিঙিৰ ঘাম  
ম'চে। তেতিয়াই বুজিছিলোঁ, 'ব্লাউজ নামৰ  
বস্ত্ৰবিধ বৰ উলামুলা কথা নহয়!'  
বহুত দোকানত দেখোঁ, ব্লাউজৰ ৰঙটো মিলি  
যোৱাৰ পিছতো, দোকানীয়ে ব্লাউজৰ দাম  
কয় পঞ্চাছ টকা। মহিলা কেইগৰাকীয়ে দাম  
শুনিয়ে 'আৰ্তনাদৰ এক কোৰাচ'ৰ সৈতে  
নিজৰ ববীয়াকৈ দাম নিৰ্ণয় কৰে 'পঁচিশ টকা'।

তাৰপিছত দোকানী আৰু গ্ৰাহকৰ মাজত  
আৰম্ভ হৈ যায় 'ধাৰ্মপালিৰ গিৰিসম্বন্ধ যুদ্ধ  
আৰু মাৰাথানৰ যুদ্ধ' একেলগে! তেলসনা  
বাঁহত বান্দৰে দুফুট জঁপিয়াই এফুট খহে!  
এসময়ত দোকানীয়ে সংসাৰ ত্যাগী সন্যাসীৰ  
দৰে মুখভঙ্গী কৰি, ছমুনিয়াহেৰে সৈতে, "ঠিক  
আছে, বজ্জিছ টকা আঠঅনাকে দিয়ক" বুলি  
সৈমান হয়। মহিলা কেইগৰাকীয়ে 'আঠঅনা'টো  
সাঁচনৰ পৰাহে গ'ল যেনকৈ দুখেৰে হ'লেও  
সৈমান হয়গৈ। সেইবোৰ দেখিগুনি তেতিয়াই  
নিজকে বুজনি দিয়াৰ দৰে নিজৰ কলিজাখনক  
আগন্তুক 'সংসাৰ আশ্ৰম'ৰ বাবে সাজু কৰি  
কৈছিলোঁ, "All is well"!

তেতিয়াৰ ব্লাউজবোৰত বিশেষ কাৰু-  
কাৰ্য্য নাছিল। চাৰ্টৰ দৰে, দুখন হাত থাকে,  
সম্মুখৰ ফালে খোলা মেলা কৰিবলৈ বুটামৰ  
সলনি এলানি হুক থাকে। তেতিয়া বৰধ  
চাৰ্টতহে বক্ৰম লগোৱা ক'লাৰ, বুকুত দুটা  
জেপ, বুটামৰ বাবে এচটা পটি, চাৰ্টৰ  
কাপোৰৰ লগত মিলাই প্লাষ্টিকৰ বুটাম  
ইত্যাদি বিভিন্ন কাৰু-কাৰ্য্য আছিল! পিছে,  
সংসাৰত সকলোবোৰ সদায়ে একেদৰে নচলে!  
অসমৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাইয়ে ভাৰতবৰ্ষৰ  
পশ্চিমমূৰলৈ আহি দুদিনমানৰ ভিতৰতে মন  
কৰিলোঁ, পশ্চিমৰ মহিলাৰ ব্লাউজৰ পিছফালে  
ৰচি দুডাল বান্ধি থোৱা থাকে। প্ৰথমে দেখি

ভাবিছিলোঁ, গুজবাটী মহিলাই শাৰীৰ আঁচলটো আমাৰ ফালৰ মহিলাৰ দৰে পিঠিৰ ফাললৈ চাটি মাৰি নথয়। বৰঞ্চ, আঁচলটো পিঠিফালৰ পৰা আনি, সন্মুখৰ ফালেহে জাপি-কুচি পিন্ধে। গতিকে তেনেকুৱা গ'তেৰে শাৰি পিন্ধিলে পিঠিফালে খোৰোচা মৰাকৈ ব্লাউজ পিন্ধা প্ৰয়োজন আছে! পিছে দুদিনমানতে মোৰ ভ্ৰম ভাগিল! সেইটো ব্লাউজৰ নতুন ডিজাইন হে চলিছিল। অতি সোনকালেই আমাৰ পিঠিফালে শাৰীৰ আঁচল লোৱা মহিলাবোৰেও পিঠিত খোৰোচা বান্ধি বান্ধি ব্লাউজ পিন্ধি বিয়া-বাকবোৰলৈ যাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে।

ইতিমধ্যে আমাৰ ছোৱালীজনী কলেজত পঢ়িবলৈ বুলি ঘৰৰ পৰা আঁতৰৰ চহৰলৈ গ'ল গৈ বাবে, পৰিবাৰৰ দোকান যোৱাৰ লগ নোহোৱা হ'ল! ফলস্বৰূপে পৰিবাৰে ব্লাউজ চিলোৱাবলৈ দৰ্জীৰ ওচৰলৈ গ'লে, ময়ো 'যাওঁতে দোলাভাৰী যোৱাদি' লগতে গৈ, দৰ্জী দোকানৰ বাৰাণ্ডাখনতে টুল এখনত বহি বাধ্য ল'ৰাৰ নিচিনাকৈ বোন্দাপৰ দি থাকিবলগীয়া হৈছিল। তেতিয়াই বুজিছিলোঁ, ইতিমধ্যে শাৰীবোৰে ভাৰতীয় মহিলাৰ আভূষণৰ তালিকাৰ পৰা 'বিদায় পাওঁ পাওঁ' যেনকৈ কথমপিহে তিষ্ঠি আছে যদিও, ব্লাউজে পিছে ন ন বেহকপেৰে মহিলা সমাজত বিপ্লৱ আনিছে। তেতিয়াই মহিলা, দৰ্জী আৰু

ব্লাউজৰ আলোচনা শুনি বুজিছিলোঁ, 'ব্লাউজৰ দৰ্জী হোৱাটো, সমূলি মুখৰ কথা নহয়!' সৃষ্টিশীলতা, ধৈৰ্য্য আৰু ঐকান্তিকতাৰ এক সংমিশ্ৰণ দৰ্জীসকলৰ আচাৰ আচৰণত থকাটো নিতান্তই প্ৰয়োজন!

মুহাইলৈ অহাৰ পিছতো পৰিবাৰে কলিকতীয়া দৰ্জী এজনক এদিন বিচাৰি উলিয়ালে। লগে লগে ঘৰলৈ আহি যিদৰেহে ঘোষণা কৰিলেহি যেন, কলম্বাচে ৱেষ্ট ইণ্ডিজ পাই ভাৰতবৰ্ষ পাই গলোঁ বুলি ছাগে তেনেকৈয়ে স্কূৰ্তি পাইছিল। কেইদিনমান দৰ্জীজন আমাৰ ঘৰলৈ আহি পৰিবাৰৰ লগত ব্লাউজৰ ডিজাইন লৈ যিমানহে গুৰু-গম্ভীৰকৈ আলোচনা হয়, মইতো শুনিয়ে বিচূৰ্তি খাওঁ। পৰিবাৰ ইঞ্জিনীয়াৰিঙ বিভাগৰ কৰ্মী বাবেই চাগে, পোনেই কাগজ, কলম, জোখ-মাপৰ ফিটা, ব্লাউজৰ চিত্ৰ আদি তৰহে তৰহে যা-যোগাৰেৰে দৰ্জীজনক ভেবা-চেকা খোৱাই দিয়ে। মই মাত্ৰ প্ৰভুক খাটোঁ, "মই লাগিলে আগৰ জনমলৈ নেখাই মৰিম, তথাপিও মোক কোনো জনমতে ব্লাউজৰ দৰ্জী নকৰিবা প্ৰভু!

মাজতে এই দৰ্জীজনে দুদিনমান ফোন নধৰা হ'ল। পৰিবাৰে মোকেই দৰ্জীজনক, 'গুমচোদা তালাচ কেন্দ্ৰ' যেনকৈ বিচাৰি আনিবলৈ কৈ চাইছিল। পিছে, মোৰ ভেকাহিত

যেনিবা তাপ মাৰিলে। ভালেমান দিনৰ মূৰত এদিন দৰ্জীজনে নিজেই ফোন কৰিলে। পৰিবাৰে 'হেৰুৱামুকুতা' বিচাৰি পোৱা যেনকৈ মনটোতে আনন্দ পাই, আঠে-বেঠে দৰ্জীজনক মাতি পঠিয়ালে। দৰ্জীজন আহি পোৱাৰ পিছত যেনিবা ময়ো বাহিৰত গহীনকৈ থাকিলোঁ যদিও মনতে কিন্তু বহুতখিনি সকাহ পোৱাদি পালোঁ। পৰিবাৰে সোধাৰ আগতেই মইয়ে তেওঁৰ স্বাস্থ্যপাতিৰ খা-খবৰ লৈ গম পালোঁ, 'তেওঁৰ সকলো ভালেই। মাত্ৰ কলকতালৈ মাক-বাপেকৰ ওচৰলৈহে গৈছিল'।

মই দীঘলীয়া উশাহ এটা লৈ সুধিলোঁ, "তুমিনো তেনে ফোন ধৰা নাছিল কিয়?"

তেওঁ ক'লে, "সেইবোৰ বহুত কথা! মোৰ ল'ৰাৰ মাকে মোক তেনেই জ্বলাকলা খোৱাই মাৰিছে। বহুত বুজাই বঢ়াই চালোঁ, কিন্তু কোনো লাভ নাই! কেতিয়াবা নিজৰেই ডিঙিত চিপজৰী মেৰিয়াই আপোনঘাটি হ'বলৈ মন যায়গৈ! ইফালে ল'ৰা-ছোৱালীও সৰুহৈ আছে! সেইকাৰণে মা-ববাক চোৱাৰ অ'চিলাৰে কলকতা পালোঁগৈ। তাতে 'কালি সাধক' এজনৰ পৰা তাবিজ এটা আনিবলোঁগৈ!" কথাখাৰ শুনি মোৰ হাঁহিও উঠিছিল যদিও, তেওঁৰ মুখখনলৈ চাই নেহাঁহিলো।

দিনটোত কিচিম কিচিম ব্লাউজৰ ডিজাইন আৰু তেনেকৈ কিচিম কিচিম মহিলা গ্ৰাহকৰ

লগত শীতল মগজুৰে কথা-বতৰা পাতিও নেভাগৰা এই মানুহজনে ঘৈণীয়েকৰ পৰা জ্বলাকলা খাই আপোনঘাটি হ'বলৈ চিন্তা কৰিব পৰা, আকৌ ঘৈণীয়েকক বশ কৰিব পৰাকৈ তাবিজ আনিব পৰাকৈ চিন্তা কৰিব লগীয়া এই দৰ্জীৰ ঘৈণীয়েকজনী স্বভাৱত বাৰুকিমান জয়াল তিবোতা হ'ব লাগিব!

বহুত দীঘলীয়া বিৰতিৰ পিছত আজি প্ৰথমবাৰ দৰ্জীজন আমাৰ ঘৰলৈ আহিছিল। পৰিবাৰৰ লগত ব্লাউজৰ কথা-বতৰা শেষ কৰাৰ পিছত মই সুধিলোঁ, "তোমাৰ তাবিজটোৱে কাম দিছেগেনে?"

তেওঁ গভীৰ উশাহ এটাৰে ক'লে, "আজকাল বিবি ব'হত সুধৰ গিয়া! ঘৰমোঁ আভী বহ'ত শান্তি হো!"

তাবিজৰ যশতেই হওক বা স্বামী-স্ত্ৰীৰ নিজৰ বুজা-বুজিতেই হওক, তেওঁলোকৰ সংসাৰখনত সুখ শান্তি ভৰি পৰক! লগতে পাঠক সকললৈ অনুৰোধ, মই পিছে তাবিজৰ একো ঠিকনা নেজানোঁ। কোনো বিবাহিত পুৰুষ পাঠকে মোক তাবিজৰ ঠিকনা বিচাৰি আমনি নকৰিব দেই। মোৰ নিজৰ সংসাৰখন বিনা তাবিজেৰেই ঠিকেই চলি আছে।

ই-মেইল:

hazarika.arman@gmail.com

# সুস্বাস্থ্যৰ দিহা- ১০

অনুপমা বৰগোহাঁই

## টোপনি

সুস্থ শৰীৰৰ বাবে টোপনি গুৰুত্বপূৰ্ণ। কিন্তু আজিৰ যান্ত্ৰিক আৰু প্ৰতিযোগিতামূলক যুগত মানুহে প্ৰায়ে বিভিন্ন টোপনিৰ বিকাৰত ভুগিবলগীয়া হয়। আজিৰ লেখাত মানসম্পন্ন টোপনি কেনেকৈ পাব পাৰি তাৰ কিছু দিহা দিব বিচাৰিলোঁ -

১) "বক্স ব্ৰেথিং" কৰক : বক্স ব্ৰেথিং হৈছে এটা কৌশল যিয়ে আপোনাৰ মন আৰু শৰীৰক শান্ত কৰাত সহায় কৰিব পাৰে। ইয়াত আপুনি,

- ▶ ৫ ছেকেণ্ডৰ বাবে উশাহ লওক
- ▶ পুনৰ উশাহ এৰি ৫ ছেকেণ্ডৰ বাবে উশাহ
- ▶ ৫ ছেকেণ্ডৰ বাবে উশাহ বন্ধ কৰি ৰাখক লওক





► আকৌ ৫ ছেকেণ্ডৰ বাবে উশাহ বন্ধ কৰি ৰাখক।

শুবলৈ যোৱাৰ আগতে এনেদৰে উশাহ লোৱাৰ অভ্যাস কৰিলে আপুনি মানসিক চাপ আৰু উদ্বেগ হ্ৰাস কৰিব পাৰে, হৃদস্পন্দন কম কৰিব পাৰে, পেশীবোৰ শিথিল কৰিব পাৰে, এই সকলোবোৰে আপোনাক অধিক সহজে টোপনি অহাত সহায় কৰিব পাৰে।

২) শোৱাৰ আগতে ডিজিটেল পৰ্দাৰ সময় সীমিত কৰক: ইলেক্ট্ৰনিক যন্ত্ৰৰ দ্বাৰা নিৰ্গত হোৱা নীলা পোহৰে টোপনি নিয়ন্ত্ৰণ কৰা মেলাটনিন নামৰ হৰম'নৰ উৎপাদন দমন কৰিব পাৰে।

শুৱাৰ আগতে অন্ততঃ এঘণ্টাৰ বাবে ইলেক্ট্ৰনিক যন্ত্ৰ এৰাই চলিবলৈ চেষ্টা কৰক বা আপোনাৰ ডিভাইচসমূহত এটা নীলা পোহৰৰ ফিল্টাৰ ব্যৱহাৰ কৰক।

৩) শোৱাৰ আগতে গধুৰ খাদ্য পৰিহাৰ কৰক:

শোৱাৰ আগতে গধুৰ বা টেঙা আহাৰ খালে বদহজম হ'ব পাৰে আৰু টোপনি অহাও কঠিন হৈ পৰে।

শুৱাৰ ২ বা ৩ ঘণ্টামান আগতেই দিনটোৰ শেষৰ আহাৰ শেষ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰক।

৪) জাৰ্নেল বা ডায়েৰী লিখা: শুৱাৰ আগতে জাৰ্নেল বা ডায়েৰী লিখাটোৱে আপোনাৰ চিন্তা আৰু আৱেগক প্ৰক্ৰিয়াকৰণ কৰাত

সহায় কৰিব পাৰে আৰু টোপনিৰ ক্ষেত্ৰত বাধাৰ সৃষ্টি কৰিব পৰা মানসিক চাপ আৰু উদ্বেগ দূৰ কৰিব পাৰে।

প্ৰতি নিশা কেইমিনিটমান সময় আপোনাৰ দিনটোৰ ওপৰত চিন্তা কৰিবলৈ বা আপোনাৰ মনত থকা যিকোনো কথা লিখিবলৈ চেষ্টা কৰক।

৫) কৃতজ্ঞতাৰ অভ্যাস কৰক: শুৱাৰ আগতে আপুনি কৃতজ্ঞতা প্ৰকাশ কৰা কেইটামান কথা লিখক। ই আপোনাৰ মনোযোগ নেতিবাচক চিন্তাৰ পৰা ইতিবাচক চিন্তালৈ স্থানান্তৰিত কৰাত সহায় কৰিব আৰু শান্তি আৰু সমৃদ্ধিৰ অনুভৱ বৃদ্ধি কৰিব।

আশাকৰোঁ এই দিহাবোৰে আপোনাক মানসম্পন্ন টোপনি পোৱাত সহায় কৰিব। সকলোৰে সুস্বাস্থ্য আৰু মংগল কামনা কৰিলোঁ।

“Life should not only be lived, it should be celebrated.

So replace the rigidity, judgement & fear with compassion, acceptance & joy.”

(লেখক এগৰাকী Certified Health & Holistic Lifestyle Coach)

ই-মেইল আইডি:

anupamanmrk@gmail.com



# বেঙেনাৰ আচাৰ

- পদ্মী শৰ্মা খাউণ্ড

(টেঙা, মিঠা, জ্বলা বেঙেনাৰ আচাৰ। এই বেঙেনাৰ আচাৰ ১৫/২০ দিনলৈ ফ্ৰিজত ৰাখি খাব পাৰিব।)

## উপকৰণ-

- ▶ ডাঙৰ বেঙেনা - ২টা  
(সৰু টুকুৰা কৰি কাটি ল'ব)
- ▶ শুকান জলকীয়া - ২/৩টা
- ▶ সৰিয়হ - ১চামুচ
- ▶ সৰিয়হৰ চচ (কাসুন্দি) - ৪/৫ চামুচ
- ▶ চেনী - ১ চামুচ
- ▶ জীৰা গুৰি - ১ চামুচ
- ▶ জলকীয়া গুৰি - ২ চামুচ
- ▶ নিমখ, তেল - জোখ অনুপাতে।



- ▶ নৰসিংহ পাত - ৪/৫খিলা
- ▶ তেতেলীৰ পেট্ট - ৩/৪ চামুচ
- ▶ ভিনেগাৰ - ২ চামুচ

## প্ৰণালী -

এতিয়া এখন কেৰাহিত তেল দি সৰিয়হ, নৰসিংহ পাত, শুকান জলকীয়া দি বেঙেনা খিনি

দিব। লগত জিৰা গুৰি, জলকীয়া গুৰি, নিমখ, চেনী এই সকলোবোৰ বস্ত্ৰ দি ভালদৰে লৰাই দিব। বেঙেনাখিনি অলপমান ভাজ খোৱাৰ পিছত তেতেলীৰ পেষ্টখিনি দি লৰাই দি আৰু অলপ সময় ভাজিব তাৰপিছত ভিনেগাৰ দি ভালদৰে লৰাই নমাই দিব। এতিয়া লুচি/ৰুটী/ভাতৰলগত পৰিৱেশন কৰক টেঙা, মিঠা, জ্বলা বেঙেনাৰ আচাৰ।



## বিলাহীৰ আচাৰ

### উপকৰণ -

- ▶ বিলাহী - ৮/৯টা
- ▶ নহৰু - ৮/৯ ফুটা
- ▶ তেতেলীৰ পেষ্ট - ২/৩চামুচ (জোখ অনুপাতে)
- ▶ শুকান জলকীয়া - ৪/৫টা
- ▶ কেঁচা জলকীয়া - ২/৩ টা



- ▶ জলকীয়া গুৰি - ১চামুচ
- ▶ হালধি - ১চামুচ
- ▶ নিমখ- জোখ অনুপাতে
- ▶ সবিয়হ - ১চামুচ
- ▶ চেনী- ১চামুচ
- ▶ মিঠা তেল - জোখ অনুপাতে

### প্রণালী -

প্রথমে বিলাহীখিনি কাটি গুটি গুচাই কেঁচা জলকীয়াৰ লগত মিক্সিত পেষ্ট কৰি ল'ব। এতিয়া এখন কেৰাহিত তেল দি পেষ্ট কৰি লোৱা বিলাহীখিনি দি ভাজক লগত নিমখ,হালধি, জলকীয়া গুৰি,চেনী আৰু

তেতেলীৰ পেষ্টখিনি দিব। যেতিয়া লৈকে বিলাহীৰ পানীখিনি শুকাই নাযাই তেতিয়ালৈকে ভাজক।

এতিয়া আন এখন কেৰাহিত তেল দি শুকান জলকীয়া, সবিয়হ আৰুগোটা নহৰুখিনিদি ভাজি লোৱা বিলাহী খিনি দি অলপ সময় ভাজি নমাই দিয়ক। ভাত / লুচিৰ লগত এই আচাৰ খাওক খুবেই সোৱাদযুক্ত হয়।



## আমৰ আচাৰ

### উপকৰণ -

- ▶ আম - ২কেজি
- ▶ পকা জলকীয়া - ৮/৯টা
- ▶ বগা সবিয়হ - আধা কাপ



- ▶ গোটা জিৰা- ৫/৬চামুচ
- ▶ গোটা ধনীয়া - ৫/৬চামুচ
- ▶ জনি গুটি - ৩/৪ চামুচ
- ▶ চৰ্ফ গুটি - ৪/৫চামুচ
- ▶ শুকান জলকীয়া - ৩/৪টা
- ▶ জলকীয়া গুৰি - ২/৩চামুচ
- ▶ নিমখ,হালধি,তেল জোখ অনুপাতে।

### প্ৰণালী -

প্ৰথমে আমখিনি টুকুৰা টুকুৰাকৈ কাটি লৈ এটা পাত্ৰত নিমখ সানি এদিন থৈ দিব।পিছৰ দিনা আমখিনি নিমখৰ পৰা টুকি লৈ হালধী সানি ৰ'দত দি এদিন শুকুৱাই ল'ব।

এতিয়া এটা কেৰাহিত সৰিয়হ, শুকান জলকীয়া, গোটা জীৰা, ধনীয়া, জনি, চৰ্ফ



এইসকলোবোৰ বস্ত্ৰ ভাজি ল'ব। ঠাণ্ডা হ'লে মিক্সিত মিহিকৈ গুৰি কৰি ল'ব।

এতিয়া এটা কেৰাহিত তেল দি গুৰি কৰি লোৱা মছলাখিনি দিব।পকা জলকীয়া দিব। লগত আমখিনি দি জলকীয়া গুৰি ,নিমখ,হালধি,এই সকলোবোৰ বস্ত্ৰ দি ভালদৰে লৰাই অলপ সময় ভাজি লৈ দুই চামুচমান ভিনেগাৰ দি ভালদৰে লৰাই নমাই দিব। ঠাণ্ডা হ'লে বটলত ভৰাই থৈ কটি/লুচি/ভাতৰলগত পৰিৱেশন কৰক।

ই-মেইল আইডিঃ

Pompisimanta@gmail.com

# দুঃস্বপ্ন

বহিমান কাশ্যপ



(৩)

ধেমাজী জিলাৰ সেউজীয়া প্ৰকৃতিক উদ্দেশ্য । Tata ৰ Tiago গাড়ীখনৰ চকাই বিদায় জনাই নিয়ৰৰ গাড়ীখন গুৱাহাটী নিয়ৰৰ আদেশ পালন কৰি সময়ে সময়ে এশ অভিমুখে আগুৱাই গৈ থাকিল । তাই আজি বা এশ দহ গতিবেগেৰে আগবাঢ়িল । সুস্থিৰ । বাস্তৱবাদী । সময় আৰু প্ৰকৃতিৰ ভায়েক ৰূপমে ৰাতিপুৱালৈকে তাইক কৈ স'তে সহাবস্থান তাইৰ লক্ষ্য আৰু আছিল, “ময়ো তোৰ লগত যাওঁ দে । ইমান

দীঘলীয়া যাত্ৰা, অকলে তোৰ আমনি লাগিব । মই গুৱাহাটীতে তোক এৰিম, মোৰ কাম দুটা আছে, কৰি গুচি আহিম।”

“হ'ব দে, মোৰ কাৰণে তহঁতে কিমান আৰু ত্যাগ কৰিব ? তই ঘৰখনত নহ'লে কণমানিজনী আৰু কমীৰ কিমান কষ্ট হয়, মই জানো নাজানো! ভাই, প্লিজ ।” তাই ৰূপমক হাজাৰবাৰ বাধা দিলে ।

ৰূপমৰ তাইৰ প্ৰতি থকা সদয় নিয়ৰে ভালকৈ বুজে । একে মাক আৰু বাপেকৰ সন্তান নহ'লেও সিহঁতৰ মাজত আছে বিশ্বাস, মৰম আৰু আন্তৰিকতা । কমীয়েও প্ৰতি মুহূৰ্ততে ৰূপমক আৰু তাৰ সিদ্ধান্তক সন্মান জনাই আহিছে । বহুতো টকা-পইচা নাথাকিলেও সিহঁতৰ সংসাৰৰ শান্তিৰ হয়তো সেয়াই মূলমন্ত্ৰ । নিয়ৰৰ বৰ ভাল লাগে সিহঁতৰ মাজৰ মিলাপ্ৰীতি দেখি ।

“মোৰ ওপৰত বিশ্বাস ৰাখাঁ, কমী । ইয়াক ক'বাঁ, এদিন ছুটি লৈ গুৱাহাটীলৈ আহি হ'লেও মই তাৰ কামটো কৰি পঠাম ।” বিদায়বেলাত কমীক সাৰটি ধৰি নিয়ৰে ক'লে ।

সিহঁত দুয়োটাৰি ভালকৈ জানে, ৰূপমৰ কাম বায়েকে পেলাই নথয় । কমীৰ চকুৰ কোণকেইটা পানীৰে ওফন্দি উঠিল । বুকুত হাজাৰ দাবানল লৈও থিয়হৈ থাকিল নিয়ৰ ।

প্ৰকাশ নকৰিলে বুকুৰ ভিতৰৰ হাহাকাৰ । কিছুমান মুহূৰ্তত অনুভৱক প্ৰশ্ৰয় দিব পৰা নাযায় । মাক-দেউতাকৰ অবিহনে এই পৃথিৱীত এতিয়া তাই যিখন যুদ্ধক্ষেত্ৰত অৱতীৰ্ণ হ'ব লাগিব, সেই যুদ্ধত পদেপদে মনোবল দিবলৈ আৰু কোনো নাই । তাই নিজেই নিজৰ সাহস হ'ব লাগিব । ৰূপম, কমী আৰু কণমানি পাহিৰ সংসাৰখনৰো দায়িত্ব তাইৰ ওপৰত সদায় থাকিব । গতিকে তাই দুৰ্বল হ'লে নচলিব ।

যিমনেই বাস্তৱমুখী নহ'লেও, ক'ৰবাত কোনোবাখিনিত তাই যেন আতুৰ হৈ পৰে । প্ৰচণ্ড দুখৰ চাকনৈয়াত উটি ভাঁই যায় তাইৰ টুলুংভুটুং জীৱনৰ নাওখন । কোনো কথা আৰু কামৰেই যেন অৰ্থ নাই । এনে ভাৱনাই নিৰাশাবাদী কৰি তোলে তাইক আৰু তাইৰ সময়ক ।

‘এথেনিক বিষ্টু ’ !

বিশ্বনাথ চাৰিআলিৰ ৰেষ্টুৰেণ্ট এখনত নিয়ৰে গাড়ী ৰখালে । জনজাতীয় খাদ্যৰ পয়োভৰ থকা এই ৰেষ্টুৰেণ্টখন তাইৰ পুৰণা চিনাকি ।

জিনছ আৰু জেকেট পৰিহিত ওখ মহিলাগৰাকীৰ আপ্যায়নত ৰেটাৰকেইজন ব্যস্ত হৈ পৰিল । নিয়ৰৰ খোজ কাটল আৰু অৱয়বত প্ৰকাশ পায় গভীৰ প্ৰত্যাশা আৰু

আত্মবিশ্বাস । কেৱল এজন মানুহৰ বাহিৰে । চল্লিশৰ দেওনা চুবলৈ গৈ থকা এই বয়সত অৱশ্যে এনেধৰণৰ কথাই তাইক প্ৰভাৱিত নকৰে । অতীতৰ ক'লা অধ্যায়ক তাই মনত পেলাব নিবিচাৰে । জীৱনৰ গতিপথত তাই কেৱল আঙুৰাই যাব বিচাৰে, পিচফালে ঘূৰি চোৱাৰ তাইৰ ইচ্ছাও নাই আগ্ৰহো নাই । “এখন ভেজ থালী দিবাঁ । এটা পানী বটল ।” “বাইদেউ আৰু কিবা ?” “ন, থেংক ইউ।”

এটি ধন্যবাদসূচক হাঁহিৰ বিনিময় কৰি ৱেটাৰজন আঁতৰি গল । নিয়ৰে মোবাইলৰ নোটপেডখন উলিয়াই ল'লে । দেউতাকৰ মৃত্যু তথা তেৰদিনীয়া সকামৰ সংক্ৰান্তত ইমানদিনে তাই কৰ্মজীৱনৰ পৰা শাৰীৰিক-মানসিকভাৱে আঁতৰি আছিল । এতিয়া বৈ যোৱা অসম্পূৰ্ণ কামখিনি তাই কৰিব লাগিব। নিয়ৰে কিছুমান জৰুৰী কথা মোবাইলৰ নোটপেডত টুকি ৰাখিছে, যাতে পাহৰি নাযায় । কথাখিনি জুকিয়াই চাই থাকোঁতেই বিপিপ্ৰশ্ন কৰি স্কুলীয়া দিনৰে বন্ধু মানসৰ এটা ৱাটচআপ্লেচেজ সোমাল । মেচেজটো খুলি চালে নিয়ৰে, “ক'ত আছ ? ব্যস্ত আছ নেকি ? দেউতাৰ কাম-কাজবোৰ ভালদৰে হৈ গ'লনে?”

নিয়ৰে লগে লগে ফোনৰ নেটটো অফকৰি

নোটপেডলৈ ঘূৰি গ'ল । ইতিমধ্যে টেবুলত খানা আহিল আৰু তাই খোৱাত ব্যস্ত হৈ পৰিল ।

গতানুগতিকভাৱে খাই বৈ কাউণ্টাৰত পইচা দি নিয়ৰ নিজৰ গাড়ীৰ ড্ৰাইভিংচিটত বহিল । গাড়ীৰ মিউজিক চিষ্টেমত এটা পুৰণা হিন্দী গান লগাই ল'লে আৰু পুনৰাই যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিলে ।

নিয়ৰমাতাৰ জীৱনৰ অন্যতম এটা ভালপোৱা কাম হল ড্ৰাইভিং । পুৰণা হিন্দী চিনেমাৰ ট্ৰেজিক গানবোৰৰ সংগ হ'লে তাই বহুদূৰ যাত্ৰা কৰিব পাৰে । মনটোক তাই বুজাই বঢ়াই আঙুৰাই আনোতেই মানসৰ মেচেজটোৱে তাইক কিছু ব্যতিব্যস্ত কৰি তুলিলে । অতীতৰ ক'লা ছায়াৰ পৰা তাই মুক্ত হ'ব বিচাৰে । জীৱনৰ গতিক নতুনকৈ পথ দেখুৱাই তাই আঙুৰাই যাব বিচাৰে । অতীতৰ ঘটনা পৰিঘটনাৰ মাজত পুনৰাই পাকঘূৰণি খাই সময়ৰ অপচয় কৰিবলৈ তাইৰ মুঠোও ইচ্ছা নাই ।

(উপন্যাসখনৰ পিছৰটো খণ্ড প্ৰকাশ  
পাব আগষ্ট সংখ্যাৰ কথা-কাষনেত)



# আন্তঃপ্রতিবন্ধ ঘটনা-প্ৰবাহ



অন্তৰীক্ষা চেতিয়া

▶ বিশ্বৰ প্ৰথমগৰাকী এআই বিমান  
পৰিচাৰিকা 'ছামা'

কাটাৰ এয়াৰৱেজে বিশ্বৰ প্ৰথমগৰাকী  
কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তাৰ দ্বাৰা পৰিচালিত বিমান  
পৰিচাৰিকা মুকলি কৰিছে। ছামা ২.০ নামেৰে  
মুকলি কৰা এ আই বিমান পৰিচাৰিকাগৰাকীয়ে  
সঠিক সময়ত যাত্ৰীৰ লগত বাৰ্তালাপ কৰিব  
পাবে। আৰৱী ভাষাৰ শব্দ ছামা মানে  
'আকাশ'। অলপতে বাৰ্লিনত অনুষ্ঠিত হোৱা

বিশ্বৰ সৰ্ববৃহৎ টেভেল ট্ৰেড শ্ব'ত  
ভাৰ্চুৱেল বিমান পৰিচাৰিকা ছামা ২.০ক মুকলি  
কৰিছে 'দ্য নেচনেল কেৰিয়াৰ অৱ দ্য ষ্টেট  
অৱ কাটাৰে। এই ট্ৰেড শ্ব'ত ছামা ২.০য়ে  
দৰ্শনাৰ্থী আৰু সংবাদমাধ্যমৰ লগত মত  
বিনিময় কৰি অভিলেখ সৃষ্টি কৰিছে। কাটাৰ  
এয়াৰৱেজে এ আই ডিজিটেল হিউমেন  
টেকন'লজীৰ লিডাৰখাত নিউজীলেণ্ডৰ  
কোম্পানী ইউনিকৰ সহযোগত ছামা ২.০ক

প্ৰস্তুত কৰি  
উলিয়াইছে। এই  
সন্দৰ্ভত কাটাৰ  
এয়াৰৱেজৰ উপাধ্যক্ষ  
বাবৰ বহুমানো কয়- 'ছামা  
২.০য়ে আমাৰ নতুন কিবা  
এটা কৰাৰ নিৰৱচ্ছিন্ন  
জিঞ্জাসাক প্ৰতিফলিত  
কৰিছে। প্ৰযুক্তি আৰু  
মানৱ সংযোগৰ এয়া



যুগান্তকাৰী সফলতা'। উল্লেখ্য, দেখাত মানৱ বিমান পৰিচাৰিকাৰ সৈতে একে কৃত্ৰিম ছামা ২.০য়ে যাত্ৰীসকলক বিমানত উঠাৰ পৰা নমালৈকে সকলো ধৰণৰ সহায় আগবঢ়ায়। যাত্ৰীৰ লগত বাৰ্তালাপ কৰোঁতে ছামা ২.০য়ে মানুহৰ দৰে চলাচল তথা মুখৰ অংগীভংগীও কৰিব। ছামা ২.০য়ে সদাহতে ইংৰাজী ভাষাতহে কথা ক'ব পাৰিব যদিও পাহঁলে আৰবী আৰু আন ভাষাতো সলসলীয়াকৈ কথা ক'ব পাৰিব।

▶ **বিশ্বজুৰি প্ৰত্যাহাৰ হ'ল ক'ভিড**  
ক'ৰনাৰ সময়ত অতিমাৰী বিধৰ পৰা ৰক্ষা পোৱাৰ বাবে সকলোৱে ভৰসা কৰিছিল ক'ভিড আৰু ক'ভাক্সিন নামৰ ভেকচিনৰ



প্ৰত্যাহাৰ কৰা হৈছে। ক'ৰনাৰ এই ভেকচিনবিধৰ পাৰ্শ্বক্ৰিয়া থকা বুলি ঘোষণা কৰাৰ পাছতেই ক'ভিডৰ প্ৰস্তুতকৰ্তা এষ্ট্ৰাজেনেকা নামৰ কোম্পানীটোৱে এই ভেকচিনবিধ সমগ্ৰ বিশ্বৰ বজাৰৰ পৰা প্ৰত্যাহাৰ কৰা বুলি ঘোষণা কৰা হৈছে।

▶ **হাউছ অৱ লৰ্ডছলৈ নিৰ্বাচিত প্ৰথম অসমীয়া**

বৃটিছ সংসদৰ উচ্চ সদন 'হাউছ অৱ লৰ্ডছলৈ' নিৰ্বাচিত হৈছে এগৰাকী অসমীয়া মূলৰ বৃটিছ মহিলা। প্ৰথমগৰাকী অসমীয়া হিচাপে আয়েশা ইউছুফ হাজৰিকাই বৃহস্পতিবাৰে লণ্ডনৰ ৱেষ্টমিনষ্টাৰত হাউছ অৱ লৰ্ডছত কোটব্ৰিজৰ কাৰনেছ হাজৰিকা হিচাপে আসন গ্ৰহণ কৰে। ১৯৭৫ চনৰ ১৫ ডিচেম্বৰত স্কটলেণ্ডৰ বেলশ্বিলত জন্মগ্ৰহণ কৰা আয়েশা হাজৰিকা দেশখনৰ লেবাৰ পাৰ্টীৰ প্ৰাক্তন ৰাজনৈতিক উপদেষ্টা আৰু জ্যেষ্ঠ সাংবাদিক। বেলশ্বিল আৰু কোটব্ৰিজত ডাঙৰ দীঘল হোৱা আয়েশা হাজৰিকাৰ পিতৃৰ নাম ডাঃ লিয়াকত আলী হাজৰিকা। উত্তৰ লখিমপুৰৰ সন্তান লিয়াকত আলী হাজৰিকাই ১৯৬০ চনত গ্লাছগোত স্থায়ীভাৱে থাকিবলৈ লৈছিল আৰু পৰৱৰ্তী সময়ত বৃটিছ নাগৰিকত্ব গ্ৰহণ কৰিছিল। আয়েশাৰ ককাদেউতাক প্ৰয়াত ইউছুফ আলী



সুন্দৰলেখক প্ৰৱাসী  
অসমীয়া হাজৰিকাব  
বিবিচি, নিউজ নাইট,  
গুডমৰ্ণিং ব্ৰিটেইন, চি  
এন এন ইণ্টাৰনেশ্যনেল  
আদি কেইবাটাও  
আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয়  
টেলিভিছ্যনত কাম কৰাৰ  
অভিজ্ঞতা আছে।  
আয়েশা হাজৰিকাই ২০১৮  
চনত 'পাল এণ্ড জুডি

হাজৰিকা অসমৰ এজন প্ৰখ্যাত অধিবক্তা  
আৰু লখিমপুৰ পৌৰসভাৰ সভাপতিও  
আছিল। বৰ্তমান লণ্ডনৰ বিখ্যাত টাইমছ  
বেডিঅ'ৰ উপস্থাপক হিচাপে কৰ্মৰত  
আয়েশা হাজৰিকাই পূৰ্বে ২০০৭ চনৰ পৰা  
২০১৫ চনলৈ লেবাৰ পাৰ্টীৰ নেতা তথা  
প্ৰাক্তন বৃটিছ প্ৰধানমন্ত্ৰী গৰ্ডন  
ব্ৰাউন, সাংসদ হেৰাট হাৰমান আৰু  
প্ৰধানমন্ত্ৰী এট মিলিবেণ্ডৰ ৰাজনৈতিক  
উপদেষ্টা হিচাপে নিয়োজিত হৈ আছিল।  
উল্লেখ্য, আয়েশা হাজৰিকাই ২০১০ চনত  
লণ্ডনৰ ঐতিহাসিক মহিলা সমতা আইনৰ  
খচৰা প্ৰস্তুতত গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা গ্ৰহণ  
কৰিছিল। লণ্ডনৰ ইভিনিং ষ্টেণ্ডাৰ্ড,  
স্কটছমেন, গ্ৰেজিয়া আদি বাতৰি কাকতৰ

পলিটিক্সছ' শীৰ্ষক এখন গ্ৰন্থও প্ৰকাশ  
কৰিছিল। এডিনবাৰ্গ মহোৎসৱত ষ্টেণ্ড  
আপ কমেডিয়ান হিচাপে বঁটা লাভ কৰা অসম  
কন্যা আয়েশাই ২০১৯ চনত হাল



বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা পিএইচ ডি ডিগ্ৰী লাভ কৰে।

### ► অসমৰ আৰুণি কাশ্যপলৈ হাৰ্ডাৰ্ড বেডক্লিফ ফেল'শ্বিপ

অসমৰ সু-সন্তান আৰুণি কাশ্যপলৈ হাৰ্ডাৰ্ড বিশ্ববিদ্যালয়ে সন্মানীয় বেডক্লিফ

ফেল'শ্বিপ আগবঢ়াইছে। এই সন্মান লাভ কৰা প্ৰথমজন অসমীয়া হ'ল আৰুণি কাশ্যপ। অসমীয়া আৰু ইংৰাজী উভয় ভাষাত উচ্চস্তৰৰ সাহিত্য ৰচনাৰে বিশ্বৰ সাহিত্য ক্ষেত্ৰখনত উজলিবলৈ সক্ষম হোৱা সাম্প্ৰতিক সময়ৰ অন্যতম জনপ্ৰিয় সাহিত্যিক তথা আমেৰিকাৰ য়ুনিভাৰচিটী অৱ জৰ্জিয়াৰ ইংৰাজী বিভাগৰ সহযোগী অধ্যাপক আৰুণি কাশ্যপলৈ আগবঢ়োৱা হৈছে ২০২৪-

২০২৫ বৰ্ষৰ হাৰ্ডাৰ্ড বিশ্ববিদ্যালয়ৰ বেডক্লিফ ফেল'শ্বিপ। হাৰ্ডাৰ্ড বিশ্ববিদ্যালয়ত বেডক্লিফ ইনষ্টিটিউট অৱ এডভান্সড ষ্টাডীয়ে প্ৰত্যেক বছৰে বিশ্বৰ প্ৰায় ৫০জন ব্যক্তিক এই সন্মান প্ৰদান

কৰে। আৰুণি কাশ্যপৰ জন্ম ১৯৮৪ চনত শিলচৰত। পেচাত তেওঁ অধ্যাপক, লেখক, কবি আৰু অনুবাদক। গুৱাহাটীত ডাঙৰ-দীঘল হোৱা আৰুণি বৰ্তমান আমেৰিকাৰ এথেন্স চহৰত বাস কৰে। গ্ৰীষ্মকালত তেওঁ অসমলৈ আহে আৰু ডিমৰীয়াৰ সোণাপুৰ ৰাজহচক্ৰৰ



অন্তৰ্গত তেতেলীগুৰি গাঁৱত কটায়। আৰুণিৰ এই বিৰল সন্মানে ৰাজ্যলৈ গৌৰৱ কঢ়িয়াই আনিছে।

ই-মেইল:

antariksachetia@gmail.com

# জিজ্ঞাসা

(৫)



[ 'জিজ্ঞাসা ' সকলোৰে বাবে মুকলি। শ্ৰেষ্ঠ প্ৰতিযোগীলৈ এটি কিতাপৰ টোপোলা উপহাৰ আগবঢ়োৱা হ'ব। শ্ৰেষ্ঠ প্ৰতিযোগী একাধিক হ'লে লটাৰীযোগে নিৰ্বাৰণ কৰা হ'ব। সৰ্বশুদ্ধ উত্তৰদাতা (অথবা সৰ্বাধিক উত্তৰদাতা) আটাইৰে নাম প্ৰকাশ কৰা হ'ব। উত্তৰসমূহ মেইল আই ডি— [ekolomasom@gmail.com](mailto:ekolomasom@gmail.com) যোগে নিজৰ সম্পূৰ্ণ নাম + ডাক ঠিকনা লিখি ২০ জুন, ২০২৪ৰ নিশা ১২ বজাৰ ভিতৰত পোৱাকৈ পঠিয়াব লাগিব। ]

## বিষয় : শিল্পকলা

- ১। “সেইদিনাৰপৰাহে মই অসমীয়া হ'বলৈ বাবে এটা প্ৰশ্ন জাগিবলৈ ধৰিলে— বিলাতলৈ আৰম্ভ কৰিলোঁ, মোৰ ভিতৰৰ চাহাবটো কেলেই পঢ়িবলৈ গৈছিলোঁ? যি বিচাৰি গৈছিলোঁ ওলাই লৰ মাৰিলে। তাৰ পিছত নামঘৰৰ ঘূৰি আহি দেখোন ঘৰতে পালোঁ।” এই ভিতৰলৈ সোমাই গৈ দেখিলোঁ— থাপনাখন উজ্জিটো কাৰ?
- দেখোন Cubist Design-অৰ। তাত অঁকাবোৰ (ক) আনন্দৰাম বৰুৱা(১৮৫০-৮৯),  
কোনোটো Impressionist, কোনোটো (খ) জ্ঞানদাভিৰাম বৰুৱা (১৮৮০-১৯৫৫),  
Symbolist শিল্পীৰ আলেক্ৰৰ দৰে। বাবে (গ) জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালা(১৯০৩-১৯৫১),

(ঘ) ভূপেন হাজরিকা (১৯২৬-২০১১)।

২। কলাগুরু বিষ্ণু প্রসাদ বাভা অংকিত প্রসিদ্ধ পেইন্টিং 'শ্রীমন্ত শংকরদেব' কোন চনর সৃষ্টি?

(ক) ১৯৩০, (খ) ১৯৩৫, (গ) ১৯৪০, (ঘ) ১৯৪৫

৩। 'গর্কী অপহরণ কাণ্ড আক অন্যান্য ' (২০১৬)— কোনগবাকী প্রখ্যাত শিল্পীৰ আত্মজৈৱনিক বচনা সংগ্ৰহ?

(ক) শোভা ব্ৰহ্ম (১৯২৯-২০১২), (খ) প্রণব বৰুৱা (১৯৩৪-২০০২), (গ) নীলপৰন বৰুৱা (১৯৩৬-২০২২), (ঘ) বেণু মিশ্ৰ (১৯৩৯-২০১৯)।

৪। দেশৰ এগবাকী প্ৰসিদ্ধ শিল্পী শক্তি বৰ্মন (জন্মঃ ১৯৩৫)ৰ শৈশৱ পাৰ হৈছিল ডিব্ৰুগড় চহৰত। আধুনিক ভাৰতীয় চিত্ৰকলা জগতৰ পথিকৃৎস্বৰূপ আন এগবাকী শিল্পীৰ ওপজা ঠায়ো ডিব্ৰুগড়। শিল্পীগবাকীৰ নাম কি?

(ক) নন্দলাল বসু (১৮৮২-১৯৬৬),

(খ) এম এফ হোছেইন (১৯১৫-২০১১),

(গ) ভৱেশ চন্দ্ৰ সান্যাল (১৯০১-২০০৩),

(ঘ) সুনীল দাস (১৯৩৯-২০১৫)

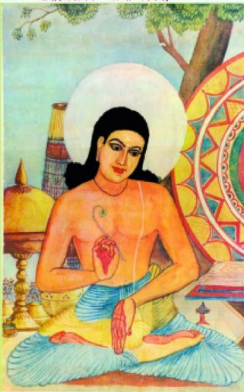
৫। "নীলপৰন তুমি কি আঁকিব পাৰা নিঃসংগতা যি নিঃসংগতাত বিয়পি আছে মোৰ বয়স

আকসেই জুইবাঁহ বিচাৰি ফুৰা এটি সন্ধ্যা

যাৰ স'তে আমাৰ সদায় দেখা হয়

অথচ কি আচৰিত আমি এতিয়াও মুখত লোৱা নাই মেঘ

লোৱা নাই মাটি



নীলপৰন তুমি কি আঁকিব পাৰা নিঃসংগতা  
ছাঁ বিচাৰি ফুৰা এটি দুপৰ  
তুমি কি আঁকিব পাৰা গান গোৱা এখন প্ৰাচীৰ

আৰু সেই পথিক কবি, বুকুখন খুলি যি ছটিয়াই  
দিব খোজে

মাটিৰ চাকিব ইমান পোহৰ”

‘নীলপৰন’ শীৰ্ষক উপর্যুক্ত কবিতাটোৰ  
কবি কোন?

(ক) সমীৰ তাঁতী, (খ) নীলিম কুমাৰ, (গ)  
বিপুলজ্যোতি শইকীয়া, (ঘ) হেমাংগ কুমাৰ  
দত্ত

৬। ৰূপ বৰ্ণ বাক (১৯৮৮)— নীলমণি ফুকন;  
অসমৰ পুথিচিত্ৰ (১৯৯৬)— ডঃ নৰেন  
কলিতা; দিখৌ, লুইত আৰু সাগৰ (১৯৯৭)—  
হেমন্ত মিশ্ৰ; শিল্পকলা : ঐতিহ্য আৰু  
আধুনিকতা (২০১৭)— ?

(ক) ডঃ ভূপেন্দ্ৰ নাৰায়ণ ভট্টাচাৰ্য্য, (খ)  
ডঃ ৰাজকুমাৰ মজিন্দাৰ, (গ) ডঃ মেঘালী  
গোস্বামী, (ঘ) ডঃ মৌচুমী কন্দলী।

৭। ১৯৩৩ চনৰপৰা চলি অহা তেতিয়াৰ কটন  
কলেজ আৰু আজিৰ কটন বিশ্ববিদ্যালয়ৰ

প্ৰতীকচিত্ৰ (Emblem)টোৰ শিল্পীগৰাকী  
আছিল এগৰাকী কবি, সাংবাদিক, চলচ্চিত্ৰ  
কৰ্মী। কোন আছিল তেখেত?

(ক) নীলমণি ফুকন (১৮৮০-১৯৭৮), (খ)  
মহেন্দ্ৰনাথ ডেকা ফুকন (১৯০৩-৭৩), (গ)  
বিষ্ণু প্ৰসাদ ৰাভা (১৯০৯-৬৯), (ঘ) বীৰেন্দ্ৰ  
কুমাৰ ভট্টাচাৰ্য্য (১৯২৪-৯৭)।

৮। শোভা ব্ৰহ্ম = বিশ্বভাৰতী,  
শান্তিনিকেতন; প্ৰণৱ বৰুৱা = জে জে স্কুল  
অব্ আৰ্ট, মুম্বাই; গণেশ গোহাঁই = এম এছ  
ইউনিভাৰ্ছিটী, বৰোদা ; মুনীন্দ্ৰ নাৰায়ণ  
ভট্টাচাৰ্য্য = ?

(ক) বিশ্বভাৰতী, শান্তিনিকেতন, (খ) জে জে  
স্কুল অব্ আৰ্ট, মুম্বাই, (গ) এম এছ  
ইউনিভাৰ্ছিটী, বৰোদা, (ঘ) কলেজ অব্ আৰ্ট,  
নতুন দিল্লী

৯। প্ৰসিদ্ধ শিল্পীগৰাকী শান্তিনিকেতনৰ  
বিশ্বভাৰতীৰ কলা ভৱনৰ প্ৰাক্তন ছাত্ৰ  
আৰু অধ্যাপক আছিল। অসমৰ এই প্ৰখ্যাত  
শিল্পীগৰাকীৰ জন্ম হৈছিল শিলচৰত। লণ্ডন  
বিশ্ববিদ্যালয়ৰো প্ৰাক্তন ছাত্ৰ এইগৰাকী  
শিল্পীৰ নাম কি?

(ক) কে জি সূৰমন্ডান (১৯২৪-২০১৬),

(খ) সুমেন ঘোষ (১৯৪০-২০২৩), (গ) জনক ঝংকাৰ নাৰ্জাৰী (জন্মঃ ১৯৪৮), (ঘ) অজিত শীল (জন্মঃ ১৯৫৮)।

১০। পেইন্টিংখনৰ শিল্পীগৰাকীৰ নাম কি?

(ক) জীৱেশ্বৰ বৰুৱা (১৯০৬-৬৪), (খ) হেমন্ত মিশ্ৰ (১৯১৭-২০০৯), (গ) আশু দেৱ (১৯১৭-৮৩), (ঙ) হেমাংগিনী বৰদলৈ (১৯২৫-২০০৭)



### মে, ২০২৪ সংখ্যাৰ 'জিজ্ঞাসা-৪'ৰ উত্তৰ

১। (গ) সুগ্ৰহিত বৰ্মন, ২। (ঘ) পুৰন্দৰ সিংহ, ৩। (গ) ফুলেশ্বৰী কুঁৱৰী, ৪। (গ) নেতাজী সুভাষ চন্দ্ৰ বসু, ৫। (ঘ) মহম্মদ চালেহ আকবৰ হাইদৰী। ৬। (খ) জয়ৰাম দাস দৌলতৰাম, ৭। (গ) ১৯৫৯, ৮। (খ) ব'বেন আইলেণ্ড, ৯। (খ) বেণুকাদেৱী বৰকটকী, ১০। (খ) খুনলুঙ।

(মে', ২০২৪ সংখ্যা 'জিজ্ঞাসা- ৪'ৰ শুদ্ধ উত্তৰদাতা **নাতাশা ডেকা, কুমাৰপ্ৰিয়া দত্তবৰুৱা আৰু উপাসনা কাকতি**। এইসকলৰ মাজৰপৰা লটাৰীযোগে এই সংখ্যাৰ পুৰস্কাৰ লাভ কৰিছে **উপাসনা কাকতি**। **উপাসনা কাকতি**ক আমাৰ আন্তৰিক অভিনন্দন আৰু শুদ্ধ উত্তৰদাতা আৰু অংশগ্ৰহণকাৰী আটাইলৈকে **কথা-কাঞ্চন** ৰ তৰফৰপৰা ধন্যবাদ জনাওঁ।)

সংকলক : কুশল দত্ত



# চিত্র বীথিকা



তনুসী পারে

অষ্টম শ্রেণী, টেম্পল টাউন ইউব' স্কুল,  
শিরসাগর

দ্যুতিস্মিতা দাস

বাগানপাৰা, বাক্সা



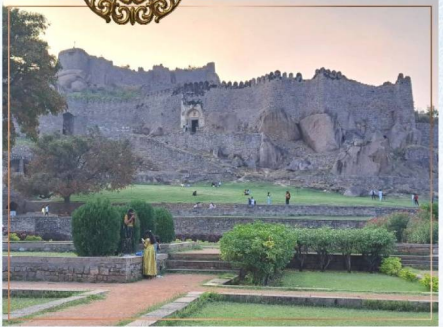
প্রতীতিবাজ গগৈ,  
সপ্তম শ্রেণী, সেন্ট স্টিফেন উচ্চতর  
মাধ্যমিক বিদ্যালয়,তিনিচুকীয়া

স্পন্দন প্রয়াস গগৈ,  
ষষ্ঠ শ্রেণী, ছেইন্ট যোচেফ হাইস্কুল,  
গহপুৰ ।



বিৰিণা বুঢ়াগোহাঁই,  
অষ্টম শ্রেণী  
জ্যোতি বিদ্যাপীঠ  
টায়ক

# গোলকণ্ডা ফৰ্ট



তেলেংগানাৰ ৰাজধানী হায়দৰাবাদ চহৰৰ উপকণ্ঠত গোলকণ্ডা ফৰ্টটো অৱস্থিত। ১১শ শতিকাত প্ৰথমে কাকাটীয়া বংশৰ ৰজা পাটাপাকদাই মাটিৰে এই দুৰ্গটো সজাইছিল আৰু পাছলৈ এই বংশৰে ৰজা গানাপতিদেভাই এই দুৰ্গটোৰ উন্নতি সাধন কৰি শিলেৰে বনাইছিল। কলৌৰ সোণৰ খনিৰ ওচৰত অৱস্থিত বাবে এসময়ত এই দুৰ্গটো ব্যৱসায় - বাণিজ্যৰ মূলকেন্দ্ৰ হৈ পৰিছিল। বৰ্তমান এই গোলকণ্ডা ফৰ্ট হায়দৰাবাদৰ এটি লেখত ল'বলগীয়া পৰ্য্যটনথলী।

কাভ্যা গৌতম